

PARTİNİN SESİ

Sayı:95
Ekim
Kasım
2018

MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZ YAYIN ORGANI

Şevin Ve İrfan Yoldaşların Kararlılığı Ve Cüretiyle Savaşımı Yükselteceğiz! Daima Bizimlesiniz Yoldaşlar Daima Sizinleyiz!

Ali Haydar Göçer yoldaş, 1996 Ağustos'unda, İstanbul'da, işkenceci faşist polisle çatışarak yükseltmişti ölümsüzlük bayrağını.

Yine bir Ağustos günü, bu kez 2016'da Dersim dağlarında, faşist işgalcilerle çatışırken, Veli Görgün yoldaşın ellerinde dalgalandı o bayrak.

2017 Ağustos'unda ise Hüseyin Akçiçek yoldaş, Nurhak'da, sermaye ordusunun faşist kelle ve kulak avcısı katiller sürüsüne son mermisine ve son bombasına değin karşı koyarak yükseltti aynı bayrağı.

Üç işçi olarak atılmışlardı kavgaya. Parti üyesi üç komünist gerilla olarak yürüdüler sonsuzluğa! İki komutandı.

2016 Ağustos'unda Veli'yle beraber aynı mevzide ölümsüzlüğü fetheden Ümit Yetik yoldaşın ellerindeydi ölümsüzlük bayrağımız.

Ve yine bir Ağustos günü, Ağustos 2018'de, bu kez Xakurke'de, faşist sömürgeciliğin işgalci saldırısına karşı cüretli bir direnişin bağrında, Şevin Söğüt yoldaş yükseltti ölümsüzlük bayrağını.

Şevinden onbir gün sonra, yine 2018 Ağustos'unda dağlı kızın türküsüne, Munzur vadisinde devam etti İrfan yoldaş. Faşist sömürgecilere karşı amansız bir mücadelenin simgesi olarak, yükseklere kaldırdı Sarinimizden devraldığı ölümsüzlük bayrağını.

Üç öğrenci olarak atıldılar kavgaya. Parti üyesi üç komünist gerilla olarak yürüdüler sonsuzluğa! İki komutandı.

Bayrakları ellerimizde! Bayrakları yüreklerimizde! Bayrakları andımızda! Bayrakları bilincimizde!

Daima yüksekte tutacağız!

B A Ş Y A Z I

Kasım'ın Devrimci Ruhunu

"Ölümsüzler ayı" nedir sorusuna, hepsi de gerçeğin bir yönünü yansıtan pek çok cevap verebiliriz. "Bir çağrıdır" cevabı, bizi tüm yanıtların kesişme noktasına ulaştırır. Evet, ölümsüzler ayı herşeyden önce bir çağrıdır...

Sf. 3'te

İÇİNDEKİLER

Başyazı: Kasım'ın Devrimci Ruhunu.....	3
Komünist Militan Ve Zihinsel Emek.....	6
Faşist Sömürgeci Abluka Altında Umudu Ve İnanıcı Yükseltmek.....	9
Ölümsüzlerden.....	13
Yoldaşlardan.....	18
Açıklamalar.....	21

**KAVGAMIZ HER YERDE
SÜRÜYOR YOLDAŞLAR!**

B A Ş Y A Z I**Kasım'ın Devrimci Ruhu**

“Ölümsüzler ayı” nedir sorusuna, hepsi de gerçeğin bir yönünü yansıtan pek çok cevap verebiliriz. “Bir çağrıdır” cevabı, bizi tüm yanıtların kesişme noktasına ulaştırır. Evet, ölümsüzler ayı herşeyden önce bir çağrıdır.

“Cüreti ve feda ruhunu yükseltin yoldaşlar” çağrısı. “Kendini yenile yoldaş” çağrısı.

“Bizi aşın yoldaşlar” çağrısı. “Sorumluluk bilincini bile yoldaş” çağrısı.

“Ortamlarımızı yoldaşlık sevgisiyle güçlendirin yoldaşlar” çağrısı. “Bencilliğin aklını uyuşturmasına, kalbini körleştirmesine izin verme yoldaş” çağrısı.

“Planlı-hedefli çalışmada birkaç adım öne yoldaşlar” çağrısı. “Dilini, üslubunu eğit, yeniden şekillendir yoldaş” çağrısı.

“Az söz, çok iş yoldaşlar” çağrısı. “Sorunun değil, çözümün bir parçası ol yoldaş” çağrısı. “Yüzünüzü dışa, sınıf mücadelesine, onun sorun ve görevlerine dönün yoldaşlar” çağrısı. “Kendine ağlamayı bırak yoldaş” çağrısı.

“Partinin kazanımlarını, başarılarını özümseyin, ileri taşıyın yoldaşlar” çağrısı. “Okuma, öğrenme tembelliğini yenilgiye uğrat yoldaş” çağrısı.

“Kararları uygulama düzeyini yükseltin yoldaşlar” çağrısı. “Kolektivizm zihniyetini güçlendir yoldaş” çağrısı.

“Öncü irade olun yoldaşlar”, “öncü irade ol yoldaş” çağrısı.

Partimiz, tek tek örgütlerimiz, tek tek üye ve aday üye partililer bu çağrıyı, verili gerçeklikleri ve özgün devrimci ihtiyaçları temelinde somut biçimde söze dökebilirler. Hedef, verili durumu değiştirmek, devrimin örgütlenmesinde ve militanlıkta yeni bir düzey yakalamak için atılacak ilk adımla, onu izleyecek birkaç adımın doğru biçimde saptanması ve iradesinin oluşturulmasıdır.

Bu nedenle Kasım, bir özeleştirici =değişim=eylem ayıdır.

Politik koşullar ve görevlerden baktığımızda görüyoruz ki, dönem, bedel dönemi. Kan tükürüp kızılılık şerbeti içtim ferahlığıyla en ağır zorlukları göğüsleme dönemi. Devrimci sabır, devrimci öfke ve devrimci kararlılık dönemi. Savaş siperlerini daha ileri hatlara taşıma, öncü kararlılığa nitelik kazandırma dönemi. Her zamankinden daha örgütlü, daha disiplinli, daha kurallı hareket etme dönemi. En küçük bir enerji kaçığına izin vermeme dönemi. Kendi gelişimini yönetmede çıtayı yükseltme dönemi. “Bugün”, partimiz, tek tek örgütlerimiz, üye ve aday üyelerimiz için, devrimciliğinin, ideolojik, politik ve örgütsel iddialarının üretilip geliştirileceği zemin budur.

İşaret edilen zeminde, kendini yeniden şekillendirmenin, devrimci savaşımın ihtiyaçlarına cevap olacak niteliklerle donatmanın temel koşulu, verili gerçeğimizi eleştirel devrimci bakışla ele almaktır. Bu çerçevede, her tür genellikten kaçınarak, somut düşünmeli, somut konuşmalı, somut hedefler oluşturmalı, somut adımlar atmalıyız.

Meseleyi, başta profesyonel devrimciler olmak üzere, tek tek üye ve aday üyeler açısından tartışalım.

Kendini sakınmaktan en fazla kaçınacağın bir dönemde, kendini sakınma duygu ve pratikleriyle açık, kararlı bir mücadeleye girişmezsen, sözün hükmü kalır mı?

Yirmidört saatinin hiç değilse ondört saatini devrimci ihtiyaçlara göre düzenlemek yerine, güne işçilerden, emekçi köylülerden, kreşe veya okula giden çocuklardan çok daha geç başlarsan veya zamanını savrukça kullanırsan, sözün hükmü kalır mı?

Aynı organda çalıştığın bir yoldaşla kişilik özelliklerindeki sürtünmelerle bağlı gerilimler doğmasını önlemek için, yoldaşça diyalog ve kendinden verme pratiği geliştirmek yerine, ortamımızdaki oksijenin azaltmasına yol açarsan, sözün hükmü kalır mı?

Şiddetli bir okuma, öğrenme ihtiyacın varken, televizyon karşısında, internet karşısında veya modern kahvehanelerde vakit tüketirsen, sözün hükmü kalır mı?

Kolektivizmi güçlendirmek için toplantılara hazırlıklı gitmek, her toplantıda hazırlık düzeyini biraz daha yükseltmek gerekirken, şu ya da bu gerekçeyle toplantıya bir tek gündem üzerinde bile etraflıca düşünmeden gidersen, sözün hükmü kalır mı?

Deney ve bilgi eksikliğinden yakınırsın, hatta bunun acısını çekerken, bu konuda ciddi biçimde katkı alabileceğin, parti deney ve birikimini yansıtan kitap ve broşürleri okuyup incelemeyen, sözün hükmü kalır mı?

Üslubun, dilin sıradansa, küçük burjuvacaysa, kabaysa, erkekse, onu, devrimci incelikle, ideolojik güzellikle yeniden kurmak için kararlı bir emek ve disiplin sergilemek yerine, dil-üslup konforuna hoşgörü istersen, sözün hükmü kalır mı?

Yoldaşları, işçi ve emekçileri az dinlediğin, söylediklerini ciddiyetle düşünmediğin, öğrenmeyi bilmediğin eleştirisi aldığın veya bu durumun farkına kendi dikkatinle vardığın halde, dinleme ve öğrenme yeteneğini geliştirmek için pratiğine kararlı bir müdahalede bulunmazsan, sözün hükmü kalır mı?

Bulduğun ortamlara yoldaşlık ruhu, başarıya inancı ve moral taşımak yerine, memnuniyetsizlik, bezginlik, değişime ve yenilenmeye inançsızlık duygusu taşıyorsan, sözün hükmü kalır mı?

Herşeyi bilmede, akıl vermede, eleştiride birinci, yapmada, uygulamada, yetersizliklerine öfkelenmede geri sıralardaysan, sözün hükmü kalır mı?

Ölümsüzlük haberlerinin durmak bilmediği aylar ve yıllar yürünürken, bu ay ve yıllarda, senin en önemli gündemin sen olmuşsan, sözün hükmü kalır mı?

Planlayıp uygulamak dışında bir engelin yokken ayda bir kez olsun ölümsüzlerimizden veya tutsaklarımızdan birinin ailesini ziyaret etmezsen, onlarla yoldaşlaşmak için emek harcamazsan, sözün hükmü kalır mı?

Kesimci düşünüş ve ruh halini gerçek bir tehlike olarak görüp, bu konudaki her tür hata ve sorumsuzluğuna karşı ciddi, sonuç alıcı bir mücadeleye girişmez, zihinsel dönüşüme yönelmezsen, sözün hükmü kalır mı?

Belirli bir andaki ve süreçteki bir devrimci görev karşısında, şu ya da bu konforunu (-sevgili ilişkisi de içinde olmak üzere- aile, kent, yaşam alışkanlıkları, cephe, alan, meslek vb) terk etmemeyi veya yeni görevin değişik tipten zorluklarını taşımamayı ya da yeni görevin yakınlığı hapishane vb olasılıkları kendinden uzak tutmayı tercih edersen, sözün hükmü kalır mı?

Bir tutumu, bir alışkanlığı, bir yaklaşımı veya yoldaşlık tarzı hakkında gıyabında başkalarıyla "dertleştiğin", başkalarına yakındığın yoldaşınla ilişkilerde eleştiri-özeleştiri kurumunu işletmezsen, sözün hükmü kalır mı?

Disiplinin askeri biçimleri, bunun politik askeri birim ve ortamlarda ideolojik, politik ve örgütsel önemi, hayatiyeti üzerine bilgilerini sergiledikten sonra, bir kitle kurumu ortamının, bir hapishane hücresi ortamının, bir mahalle derneği ortamının disiplin biçimleriyle hareket edersen, sözün hükmü kalır mı?

“İlk hata son hatadır” kuralına göre düzenlenmek zorunda olunan çalışmalarda ve ortamlarda, kurallılık düzeyindeki yetersizliğin, denetim zayıflığının ya da talimat muğlaklığının sorumlusu olursan, sözün hükmü kalır mı?

İç dökmek veya dedikodu tarzından kopuşmamak nedeniyle iç illegaliteyi çığniyorsan, düşmandan korunması gereken bilgi ve materyallerin korunmasının gereklerini en titiz biçimde yerine getirmiyorsan, yazışmalarda, tartışmalarda bunun gerektirdiği disiplini sergilemiyorsan, sözün hükmü kalır mı?

Parti basınının, partinin pek çok eylemine ve etkinliğine yer vermediği veya bu çalışmalarını zayıf yansıttığı eleştirisini defalarca yaptığın halde, bir parçası olduğun eylem ve etkinlikte, aynı zamanda gönüllü bir muhabir olarak hareket etmezsen, sözün hükmü kalır mı?

Politik kitle ajitasyonu tarzında veya bire bir ilişkiler yoluyla dağıtımın örgütlenmesini bulunduğu birimde tartışmak, örgütlenmesini zorlamak, pratiğinle yoldaşları da ileri itmek yerine, parti basınının dağıtılmadığı ya da çok az dağıtıldığı üzerine konuşmak, yakınmak, “üzülmek,” “öfkelenmek” tarzı sergilersen, sözün hükmü kalır mı?

Hayır, kalmaz.

Oysa, sözün hükmü olmalı. Bunun yegane imkanı, söz-eylem tutarlılığıdır.

Faşist politik islamcı rejimin devrimci ve ulusal demokratik hareketi ezmek, antifaşist parti ve çevreleri iradesizleştirmek, işçi sınıfının ve ezilenlerin öncü bölüklerini umutsuzluk ve inançsızlığa prangalamak için tüm güç ve imkanlarıyla saldırmaya devam ettiği 2018 Kasım'ında, devrimci nitelik ve eylemimizde, bu politik koşullara uygun bir değişimi örgütleyip örgütlediğimiz görüş açısından bakmalıyız gerçeğimize. Berrakça kavramalıyız ki, çünkü kendini yönetme düzeyimizle, çünkü yoldaşlık, kolektivizm, disiplin, kafa emekçiliği düzeyimizle, çünkü iç illegalite, kurallılık, emek, özveri, militanlık düzeyimizle, çünkü planlılık, hedeflilik, olanak örgütleme, çalışkanlık ve örgütsel işleyiş düzeyimizle mevcut koşullardaki görevlerimizin üstesinden gelemeziz. İşçi sınıfı ve ezilenlerin partimizden beklentilerini ve partimizin halklarımız önündeki görevlerini yerine getiremeyiz. Bu nitelik kazanma, dönüşüm ve yenilenmenin öznesi olarak, her yoldaş, Kasım'dan başlayarak önüne somut değişim ve yenilenme hedefleri koymakla sorumludur.

Kasım'dan itibaren, önümüzdeki dört ayda hangi gerilik ve yetersizliği aşacağız? İkinci dört ayda kendimde hangi açıdan bir gelişim örgütleyeceğim? Bir yılın sonunda Kasım'a ulaştığımda toplamda ideolojik niteliklerimi, devrimci eylemimi ve yoldaşlığımı hangi yönlerden geliştirmiş, kendimi hangi yönlerden aşmış olacağım? Komünist öncünün her üyesi, her aday üyesi, bu konuyu tartışmak üzere Ekim ayı içinde kendisiyle bir toplantı düzenlemeli, kararlar almalı ve onları uygulamak için harekete geçmelidir.

Böyle bir pratik, ölümsüzlerimize sevginin, bağlılığın, yoldaşlığın ifadelerinden biri olacak, onlara dair sözlerimizin boş bir kabuğa dönüşmesini engelleme imkanı yaratacak, duygu-düşünce bütünlüğümüzü güçlendirecektir.

Öyleyse yoldaşlar, öyleyse komünistler, Kasım'ı bir kılavuza, bir enerji kaynağına, ölümsüzlerimizle bireysel durum ve gelişimimizi tartıştığımız bir imkana dönüştürelim. Kasım'ın çağrısına en yalın biçimde cevap olmak için, öncelikle eleştiri-özeleştiri olanağını bir sanatçı inceliği, bir sanatçı titizliğiyle değerlendirelim. Devrimci niteliklerimizi, devrimci çalışmalarımızı geliştirerek, devrimci eylemimizi yükselterek, ölümsüzlerimizle kol kola yürüme hakkını kazanalım.

Komünist Militan Ve Zihinsel Emek

Devrimci görevleri, politik ve örgütsel sorunları düşünme alışkanlığımız, düşünmeye zaman ayırma özelliğimiz var mı? Partinin devrimci gelişimini ya da bireysel devrimci gelişimimizi zihnimizde sıklıkla sorunlaştırıyor muyuz? Yoksa toplantılara yeterli hazırlıktan yoksun gitmek, politik kampanya süreçlerinin ayrıntılarını belirlemede tutuk kalmak, günlerimizi ve haftalarımızı plansızca geçirmek veya alanımız için örgütsel gelişim stratejisi oluşturmamak adeta rutinimiz mi olmuş? Eğer öyleyse, bütün bu ihmaller, hakikaten pratik yoğunluğumuzdan mı kaynaklanıyor?

Sorunlara yüzeysel yaklaşmak ya da yeterince düşünmeden hareket etmek noktasında yoldaşlarca kaç kez eleştirildik? Ve böylesi eleştirileri, zihinsel emek sarf etme çitımızı yükselterek mi yanıtladık? Peki, zihinsel emeğimizin yoğunluğu ile devrimci bilincimizin gelişkinliği arasında bir orantı bulunduğunun farkında mıyız?

Biliyoruz, leninist parti kavramının kurucu tarihsel öğelerinin başında, işçi sınıfına devrimci bilincin dışarıdan taşınacağı fikri gelir. Buradaki "dışarıdan" vurgusu, işçi sınıfının devrimcileşmesinin ancak işçi-patron karşıtlığının dışına çıkmakla, işçinin ekonomik-sendikal mücadelesinin ötesine geçmekle, tüm toplumsal sorunların bilincini biriktirmekle mümkün olabileceğini anlatır. Fakat "dışarıdan"lık, aynı zamanda, partili öncü devrimciler bölüğünün işçi sınıfının geniş yığınlarının bilincini devrimcileştirmekteki katalizör rolüne de atıf yapar. Bir başka ifadeyle, komünist parti aracılığıyla devrimci sınıf bilincini edinen işçi sınıfı, "kendiliğinden sınıf" düzeyinden "kendisi için sınıf" düzeyine yükselmiş olur.

Demektir ki, işçi sınıfının devrimci bilincini düşüncesinde ve pratiğinde cisimleştiren komünist militan için, düşünmek, anlamlandırmak ve amaçlandırmak, aydınlanmak ve aydınlatmak devrimci varoluş tarzının oluşturucu unsurlarıdır. Öyle olmak zorundadır, çünkü bilinç, her şeyden önce, zihinsel aktiviteyle ve düşünme gücüyle, düşüncelerden temellenen ideolojik görüşlerle kendini var eder. Buradan bakıldığında Lenin'in "devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz" sözü, komünist partinin varoluş gereklerinin yanı sıra, komünist militanın varoluş gerekleri açısından da, yani onun zihinsel emek harcama, düşünme ve sorgulama, eylemini anlamlandırma disiplini açısından da yorumlanabilir.

Anlamak, kavramak, sorgulamak, eleştirmek, özeleştiri yapmak, sorunlaştırmak, çözümlenmek, çözüm üretmek, planlamak, öneri sunmak, öngöründe bulunmak, tasavvur etmek, fikir oluşturmak... Etkin ve yaratıcı bir devrimci çalışmanın, komünist militanın kolektif etkin şekillenişinin ifadesi olan bu edimlerin tamamı "düşünmek" kapsamındadır. Kolektif etkin birey dünyadaki ve bölgedeki, Türkiye ve Kürdistan'daki olaylar üzerine, devrimci görevleri ve sorumlulukları üzerine, politik ve örgütsel meseleler üzerine, partinin gelişim ihtiyaçları üzerine, kendi bireysel gelişim sorunları üzerine düşünerek eyleyebilir.

Öyleyse denilebilir ki, "düşünmek", komünist bireye içkin bir niteliktir. Ve dahası, onun için başlı başına bir eylemdir. Kapitalizm, kar üretiminin ve devlet yönetiminin gereklerinin ötesinde, bireyin zihinsel kapasitesine öğretilmişliklerle sınır çeker, emekçinin düşünme yetisini tek yanlı kılar ve köreltir. Komünizm ise, tam tersine, düşünme yetisini vurulduğu tüm zincirlerden kurtarır, emekçinin zihinsel gelişim kapasitesini sonsuzlaştırır. Komünist militan bunu öncelikle kendi eyleminde gerçekleştirmeye yönelen bireydir. Bundan dolayıdır ki devrimcilik, düşünmeyi, kavramayı, sorgulamayı, eleştirmeyi ve tasarlamayı içermediği ölçüde anlam yitimine uğrar. Düşüncesiz pratik ya da bilinçsiz hareket, verili koşullara öznel devrimci müdahalenin zayıflığı ve zaafı, öznenin kendi gelişimini yönetmede sürüklendiği kendiliğindencilik girdabı, hatta devrimci özneleşmenin içsel sınırlılığıdır.

Devrimci faaliyette zihinsel emek, savaştaki karargah çalışmasıyla özdeşdir. Politik mücadelede ve örgütlenme pratiğinde her ciddi başarı, hem kolektif hem de bireysel düzlemlerde, zihinsel emeği, karargah çalışmasını, masabaşı üretkenliğini şart koşar. Zihinsel emeğin konusu bir toplantı hazırlığı, kampanya takvimlendirmesi, rapor yazımı, örgütsel gelişim stratejisi oluşturulması, güncel kadro ve örgüt sorunlarının çözümlenmesi ya da günün-haftanın-ayın planlanması olabilir. Zihindeki karargah şehirlerarası bir otobüs yolculuğunda da kurulabilir, küçük bir kafeterya sandalyesinde otururken veya hapisane hücrelerinde volta atarken de. Düşünsel yoğunlaşmanın bir masanın başında bilgisayar ya da kağıt-kalem aracılığıyla yazılı çalışmaya bağlanması kuşkusuz en verimlisidir. Her halükarda meselenin özü, düşünmeyi görev edinmemiz ve buna yeterince fırsat yaratmamızdır.

Organ toplantılarına gündemler üzerine önceden düşünerek, yazılı hazırlık yaparak mı katılıyoruz? Yoksa iş yoğunluğundan toplantı hazırlığına fırsat bulamayıp, değerlendirme ve önerilerimizi toplantı anlarında mı üretiyoruz? İlk soruya değil de ikincisine evet diyorsak, toplantıların uzunluğundan, tartışmaların kısırlığından, ayrıntıların düşünülmeşişinden, sorunların karara bağlanamayışından şikayetlenmeye hiç hakkımız yok demektir. Çünkü organımızda böyle bir toplantı tablosu ortaya çıkıyorsa, bunda bizim düşünsel hazırlıksızlığımızın da rol oynadığı açıktır. Oysa yazılı ön hazırlık yapılarak ve gündemler üzerine önceden fikir oluşturularak gidilen toplantıların, genellikle tartışma, analiz ve çözüm gücü daha fazla, politik-örgütsel çalışmaya kattıkları nitelik çok daha yüksek olur.

Rapor yazmayı rutin bir örgütsel prosedürün yerine getirilmesi olarak mı kavriyoruz? Ya da sadece üst organın etkin denetimi için bir araç sunma görevi mi sayıyoruz? Bu rutinlik ve darlık içinde yürütülen bir rapor çalışması, gerek organ bütünü gerekse organ sekreteri açısından, alanda devrimci faaliyetin sorunlarını incelemeye ve gelişim yollarını keşfetmeye hizmet etmez. Hatta rapor sorularının yorum gerektiren bazılarında, herhangi bir zihinsel emek harcamaksızın "evet-hayır"lı cevaplar vermekle yetinildiğini görmek, ne yazık ki şaşırtıcı olmaz. Oysa hazırlayacağımız örgütsel raporu, alanımızdaki devrimci faaliyetin bizzat dönemseller değerlendirmesini yapacağımız, sorunlarını bütünlüklü olarak inceleyeceğimiz, öncelikli ihtiyaçlarını saptayacağımız ve gelişme imkanlarını bulacağımız bir düşünsel yoğunlaşma aracına dönüştürdüğümüzde, onu ancak böyle ele aldığımızda, raporun tam olarak devrimci bir rol oynamasını sağlayabiliriz. Rapor yazımını kendi politik-örgütsel faaliyetimizi daha nitelikli kılmanın bir basamağı yapmamız, rapora harcadığımız zihinsel emeği artırmamızla mümkün olur.

Zamanında okunmayan yayınlar, başlanıp hemen bırakılan okuma listeleri bizim için olağanlaştı mı? İş yoğunluğumuz nedeniyle kitap okumaya zaman ayıramamaktan yakınıyoruz birçoğumuz. Hatta belki, parti yayınlarını düzenli takip etmeye fırsat bulamadığını söyleyenlerimiz var. Peki öyleyse, ideolojik ve örgütsel gıdamızı hangi kolektif kaynaktan alıyoruz, teorik ve politik ufkumuzu nasıl genişletiyoruz? Alanımızda parti çizgisini uygulamanın, parti politikalarını hayata geçirmenin yol ve yöntemlerine dair ne zaman kafa yoruyoruz? Pratik iş çokluğundan okumaya zaman bulamadığını söylemek, aslında çoğu örnekte, "düşünmeden iş yapıyorum" demekle eşanlamlıdır. Zira bu, kafa emekçiliğinden kaçınma, ezberle ve kulak dolgunluğuyla, yani düşünmeden hareket etme, dahası bu zayıflığı giderme ihtiyacı bile hissetmeme halinin bir dışavurumudur.

Planlı-hedefli çalışma özelliğimiz olduğunu iddia ediyoruz, ama organımızın bir örgütsel gelişim stratejisi yok. Yazdığımız raporda, hem planlamada öncelikleri tespit etme başarısından, ama hem de iş yoğunluğundan kaynaklı aksayan önemli görevlerden bahsediyoruz. Ya da organ sekreteri olarak bireysel düzlemde ne kadar süreyi kapsayan planlar yaptığımız sorulduğunda, organın şu kadar süreyi gören planları var diye cevap veriyoruz. Hakikaten planlı çalışıyor muyuz? Plan, zaman ve mekan ölçüğünde, somut bir amaca bağlı olarak, eldeki kuvvetlerden, araçlardan ve imkanlardan en iyi şekilde yararlanan bir hareketi düşünmektir. Yani planlama, başlı başına bir düşünsel eylemdir, somut olarak gerçekleşmesi istenen hareketin önceden soyut olarak zihinde kurgulanmasıdır.

Bir işi planlamak için en başta amaç açıklığına, neyi niçin yapacağınızın bilincine sahip olmalısınız. Amacı düşünmek, amaca varılacak yolu düşünmenin de başlangıç noktasıdır. Ardından analiz etmelisiniz. İşin bilgisine ve gereklerine, işi yapacak kuvvetlerin özelliklerine, karşıt kuvvetlerin durumuna, hazır ve potansiyel imkanlara zihnen hakim olmalısınız. Öncelikler sıralaması yapmalı, işin olmazsa olmazlarını ve ihmal edilebilir yönlerini hesaplamalısınız. Bunlara bağlı olarak da, işin mekanını, yürütülüş biçimlerini, kadrolarını ve yardımcılarını, teknik araç ve gereçlerini, mali kaynaklarını ve elbette zamanını saptamalısınız. Bu kısa tanımlamadan hemen görüleceği gibi, planlama bir düşünsel yoğunlaşma sahasıdır ve düşünme tembelliğine ya da ihmalkarlığına tahammül göstermez. Örneğin, işin amaçla bağıntısını yeterince düşünmemek, gelecek görüş açısından yoksunlukla günü kurtarmaya ama geleceği kaybetmeye yol açacaktır. Analiz ihmal edildiğinde, bazen devrimci bir cezalandırma eyleminin yüz tane basın açıklamasından daha değerli olduğu ve bazen de politik refleks için bir basın açıklamasının büyük değer taşıdığı kavranamayacaktır. Ya da öncelik sıralaması düşünülmemesinin yürütülen örgütsel çalışma, büyük bir devrimci enerji ortaya konulmasına rağmen, karmaşa halinde verimsiz ve sonuçsuz bir koşturmacaya dönüşecektir. Komünist militanın politik-örgütsel çalışmasında en önemli zaafardan biri, devrimci kendiliğindenciliğin bireysel bir tezahürü, birkaç günden daha ötesinin görülememesi, aslında bunun düşünülmemesidir.

Mesela, bir mitinge katılım örgütlemekten sorumluyuz. Ama miting alanında kuvvetlerimiz dağınıksa ve düzenleyici görevlendirmeler yapılmamışsa, sloganlarımız belirlenmemişse ya da pankartlarımız baştan savma hazırlanmışsa, bundan çıkarılabilecek başlıca sonuç, devrimci iş planlamasında eksiklik yaşadığımız, işin gerekleri üzerine yeterince düşünmediğimizdir. Aynı türden sorunlar, bir politik askeri eylem veya bir politik yayın çalışması için de pekala geçerli olabilir. Hedefin niteliğinin, istihbaratın, eylem için en elverişli yöntemin ve taktiğin, çekilme alternatiflerinin ayrıntılı düşünülmediği bir politik askeri hareket veya partinin politik önceliklerinin, yazı konusu seçiminin, tashih işlerinin, görsel çekiciliğin derinlemesine düşünülmediği bir politik dergi yayını, sanki kadermişçesine, zihinsel emek yetmezliğiyle malul ve başarı çitası son derece düşük sonuçlarla yüz yüze gelecektir.

Devrimci çalışma, "şimdi"nin verili nesnelliğine değiştirici pratik müdahalede bulunmaktır. Şimdiki durum geçmişin koşullarından ve içerdiği olasılıklardan doğar, geleceğin koşullarını ve olasılıklarını da belirleyip içinde taşır. Bunun üzerine düşünmek, başarılı değiştirici pratiğin, harekete bilinçli yön vermenin ön koşuludur. Düşünmeden bakan, "şimdi"yi, hareketli bir film gibi değil, çeşitli gelişmelerle bağlantıları içinde değil, öncesi ve sonrasıyla beraber değil, içerdiği devrimci imkanlar bağlamında değil, sadece donmuş bir fotoğraf karesinin neredeyse kımıldatılmazlığı olarak görür.

Zihinsel devrimci emek komünist militanın öznel bilinciyle, faaliyetini bilinçli ve iradi yönetmesiyle doğrudan ilişkilidir. Düşünme tembelliğinin, kafa emekçiliğinde zayıflığın devrimci çalışmadaki karşılığı ise yüzeysellik, verimsizlik, tıkanıklık, konum kaybıdır. Yeterince düşünmeden, ezbere ve karadüzen hareket etme alışkanlığı kaçınılabilir hataların önlenememesinin, çözülebilir sorunların çözümsüz kalmasının başlıca nedenlerinden biridir.

Komünist militan, eğer düşünme alışkanlığı zayıfsa, iradi bir çabayla düşünme alışkanlığı kazanmaya yönelmelidir. Kendini disipline ederek ve hatta bazen belki kendini zorlayarak, okumak ve okunan üzerine kafa yormak, zaman ayırıp toplantı hazırlığı yapmak, güncel politik gelişmeleri düzenli izleyip yorumlamak, omuzlanan devrimci görevin nasıl daha iyi yerine getirilebileceğini sorunlaştırmak ya da oturup bir haftayı ayrıntılarıyla planlamak, böyle bir iradi yönelimin ilk adımları olabilir. Bu sayede her yoldaş, düşünce gücünün ve alışkanlığının içine işlediği devrimci pratiğin engel tanımazlığını fazlasıyla sinayabilir.

Faşist Sömürgeci Abluka Altında Umudu Ve İnancı Yükseltmek

Faşist politik islamcı şeflik rejimi halkta, mücadele eden kuvvetlerde ve özellikle de devrimcilerde umut, inanç, güven ve değer kaybı yaratmak, devrimcileri yalnızlaştırmak istiyor. Bunun için faşist terör ve faşist psikolojik savaş makinalarını gün yirmidört saat aralıksız çalıştırıyor. Devrimci militanda ideolojik zayıflamanın başgösterip, kanser gibi yayılacağı gedikler açmayı hedefliyor.

Kendi ellerimizle buna katkıda bulunmak olasılığıyla yüzleşmek, içinden geçtiğimiz koşulların emridir. Bu, "yüzleşmeyi" değişik örneklerle uygulayalım.

Yalnızlık

Burjuvazi, bireyler olarak güçlü, işçi sınıfı, bireyler olarak zayıftır. Burjuva, kuvvetini bireyci rekabetten alır, işçiler, emekçiler ve ezilenlerse dayanışmadan ve birleşik mücadeleden. Yalnızlık, burjuvazinin ideolojisidir, burjuvazinin değeridir, burjuvazinin savaş aracıdır.

Devrimcide de, halkta da derin yalnızlık duygusunun örgütlenmesi, her büyük karşıdevrimci tasfiye saldırısının en önemli eksenlerinden biri olagelmıştır.

Hapishanede tecrit, sadece iletişim yollarını kesme, kolektif devrimci çalışmanın, üretimin ve varoluşun önüne geçme amaçlı değildir, bir teslim alma, güçsüzlüğüne inandırma, yenilgiye inandırma, inançlarından arındırma saldırısıdır.

Yalnızlık ve tecrit, toplumda bireyciliğin, bencilliğin örgütlenmesinin en önemli çıkış noktasıdır. Örneğin, işçiler sayısız taşeron firmaya bölünür, aynı fabrika veya işletmede on ayrı firmaya bağlı işçi çalışır, sözleşmeler, birbirleriyle ücret miktarını, iş koşullarını paylaşmalarını dahi yasaklar, işçinin yaşamında "her koyun kendi bacağından asılır" düşüncesinin maddi koşulları oluşturulmaya çalışılır.

Kobanê direnişi, Rojava devrimi ve Gezi-Haziran ayaklanması, katılımcılarının, birlikte olmanın bütün kuvvetini, birlikte ölmenin bütün sonuç alıcılığını hissettikleri, büyük kitlesel kahramanlıklar dönemidir. Karşıdevrimin güncel saldırıları bu kolektivizm duygusu ve pratiğinin devrimcide ve toplumda egemen hale gelmesinin önünü almayı, güçsüzlük ve yalnızlığı hakim kılmayı da içermektedir.

Yalnızlığın örgütlendiği yerde, bireyin derin umutsuzluğu ve çaresizliği karşısında, devlet ve aile ile kurulu düzene biat, tek çıkış noktası olarak kabule hazır hale getirilir.

Yalnızlık, genel olarak burjuva kültürün, özelde de karşıdevrimci tasfiye dönemlerinin kültürel atmosferinin en önde gelen temalarından biridir. Örneğin, 12 Eylül darbesiyle açılan 80'li yılların bütün ideolojik malzemesine damga vurur yalnızlık. Sinemada, uyuşturucu ve seks sömürsünün ağına düşmüş, ya geleceksizlik ya biat etme ikilemine sıkışmış, yalnız ve çaresiz gençler ve kadınlar teması hakimdir. Bunlara, aydın umutsuzluğu ve yalnızlık temasının merkezde durduğu, yalnızlığa övgünün bayraklaştığı, "sanat sanat içindir" çıkışı eşlik eder. Müzikte, hemen her şarkıda "yalnızlık" ve "çaresizlik" sözleriyle arabeskin yükselişi, umutsuzluğun, çıkişsızlığın baskın hale gelişidir. Edebiyatta, roman ve şiirde yılgınlık ve "kaybedenler" teması, yalnız bireyler, yalnız kalmanın çekiciliğine övgü yükselmiştir. Yalnızlık, burjuva kültüründe, çürümenin parfümü olarak estetize edilir.

Özcesi, yalnızlığın kazandığı her yerde düşman kazanmıştır.

Kesimcilik ve rekabet, içe dönme, kendi derdine düşme, kendi devrimciliğiyle uğraşma, kendi alanına darlaşma, kendi alanı için bir çeşit "her koyun kendi bacağından asılır" duygusu, en iyi niyetlerle de yapılırsa, devrimci değerlerin aşınmasına yol açar. Kolektivizmi, dayanışmayı, kendinden önce başkalarını düşünme halini egemen kılma, devrimci değerlerin yüksekte tutulması, kolektif ortamların devrimleşmesi için vazgeçilmezdir.

Düşman saldırılarının nitelik ve nicelik kayıplarına yol açması, kitle hareketinin geri çekilişine bağlı olarak kuvvetlerin daralması, devrimle karşıdevrimin çarpışmasının dönemsel bir verisi, bir gerçeğidir. Bunda olağanüstü bir yön yoktur. Öte yandan devrimci görevler büyürken, bu görevleri yerine getiren kuvvetlerin niceliğinin ve niteliğinin düşmesi, büyük bir devrimci gerilim yaratır. Aslında mücadeleyi büyütme isteği ve pratiği, daima partide de tek tek yoldaşlarda da sürekli bir devrimci gerilim örgütler. Devrimci gerilim iyidir. Devrimci gerilimin olmadığı yerde durumun idaresi tarzı ve statüko oluşur. Önemli olan, devrimci gerilimleri, ilerleme yönünde çözmeye çalışmaktır.

Ancak nitelik ve nicelik yetmezliğinin artışına bağlı gerilim, bir “kendi derdine düşme” hali de örgütleyebilir devrimcide. Bu, “kendi devrimciliğinin derdine düşme” şeklinde baş gösterebileceği gibi, “kendi alanın derdine düşme” biçiminde de baş gösterebilir. Sonuçta, kendini, kendi ihtiyaçlarını, kendi alanını merkeze koyan bir darlaşma yaşanır. İşte bu tehlikelidir, kolektivizmi, yoldaş dayanışmasını, yoldaşça işbirliğini yükseltmek, devrimci için her koşulda, hatta tek başına olduğu koşullarda bile vazgeçilmez olmalıdır.

“Tek başına” olmak fiziki bir durumdur, “yalnızlık” ise ideolojik-moral bir durum. “Tek başınalık” belli koşullar altında kaçınılmaz olabilir, ama “yalnızlık” kaçınılabir bir duygudur. Komünist devrimci, umudu, kararlılığı, yoldaşlara, partiye güvenini aşındıracak her tür düşünüş tarzına ve ruh haline karşı bilinçli ve amansız bir öfkeyle donanmalı, yalnızlık duygusunu yaşamından, kalbinden uzakta tutmalıdır.

Güven ve Özgüven

“Güçlü ve ileri yönlerini asla sorgulama!” Dönemin kılavuz iplerinden biri de budur.

Bir devrimci, dönemin zayıflıklarını, eksiklerini tartışırken, partinin ve kendi devrimciliğinin ileri niteliklerini tartışır hale geldiğinde, bilincinde olsun ya da olmasın, ileri yürümenin imkanlarını değil, kişisel geri çekilişin mazeretlerini tartışmaya başlamış demektir. Öylesi bir durumda gerçeğin veya tehlikenin eğilip bükülmeden teslim edilmesi ve ona karşı güçlü bir devrimci barikat örülmesi hayattır.

Kendi kuvvetli ve üstün yönlerini, partinin ileri devrimci niteliklerini tartışmaya başlamanın örneklerinden biri, dar pratikçilik eleştirisinin, pratik devrimci militanlığın yergisine dönüşmesidir. Dar pratikçilik gerçek bir sorundur ama pratik militanlık olmadan devrimcilik olmaz. Bir devrimci bu yönü üstünse, bundan büyük bir güç ve mutluluk almalıdır.

Benzer biçimde, nitelik yetmezliğine ve nitelik biriktirme ağırlıklı çalışmaları, propaganda ve eğitim faaliyetlerini yeterli biçimde örgütlememe gibi sorunlara bağlı yüzeyselleşme eleştirisi, yönünü, “aynı anda birden fazla çalışmayı, görevi omuzlama” pratiğini reddetmeye döndüğünde, devrimci içeriğinden ve amacından kopuyor demektir. Partimizin ve parti saflarında yetişen devrimci kadroların en üstün, en ileri niteliklerinden biridir “aynı anda birden çok çalışmayı, görevi omuzlama” kararlılık ve yeteneği. Yeni nitelikleri, örneğin politik ve teorik birikim elde etmeyi, sorunlar üzerine daha derinlikli düşünmeyi, planlama gücünü artırmayı, işleri bölüştürmeyi, örgütçülükte ustalaşmayı bu niteliğin reddiyle değil, bu niteliğin üzerine ekleyerek başarmak gerekir. İlerletici olan budur.

Aksi tutum, bir başka ifadeyle, yönetme gücünü artıramadığı yerde, örgütü ve görevleri “yönetilebilir bir küçüklüğe” doğru daraltmak, en kolayıdır. Devrimci hareketin tarihi, bu hatta giren devrimci yapıların kendi varlığını amaçlaştırma örnekleriyle doludur.

Aynı anda birden fazla çalışmayı, görevi omuzlama kapasitesini yükseltmek devrimci gelişimin gereği olduğundan, bu güçlü ve değerli niteliğin sorgulanması, devrimci bireyin gerek partinin politika yapış tarzını, politik varoluş tarzını, gerekse kendi devrimci sorumluluk duygusunu, kendini ortaya koyuş gücünü sorgular hale gelmesinin zeminini hazırlar. Bir diğer ifadeyle, devrimci değerlerle ilişki sorunları açığa çıkmaya başlar. “Az sayıda iş yapmak” büyük, değerli değildir, bir planlama başarısı hiç değildir. Başarı sayılması gereken, darlaşmak değil, derinleşmektir. Derinleşme ise amaca yönelik olmalıdır. Daha çok plan, daha fazla ve daha iyi “iş” yapmamızı sağlıyorsa yararlıdır, daha az “iş” ortaya çıkacaksa, planlamanın amacı planlama olmuş olur. Okumak, biriktirmek, mücadele çapını ve kapasitesini, sorun çözme hızını ve düzeyini yükseltmeyecekse, okumanın amacı okuma olmuş olur.

“Her şey benim üzerime kalıyor”, “bütün işleri ben mi yapacağım” soruları, pratiğini diğer yoldaşlarla kıyaslama, eksik ve zayıf bulduğu yoldaşları kendi düzeyine çekmenin değil, kendisini, diğer yoldaşların eleştirisi konusu yaptığı zayıf pratiği düzeyine geri çekmenin tartışmasına dönüşür. (Pek çok durumda, bu kıyaslamaların isabetli, gerçek değerlendirmelere denk düşmemesini, yoldaşların farklı, üstün ve ileri niteliklerini görüp bunlarla tamamlanmayı başaramamaktan kaynak almasını da bir yana bırakalım.) Bu tür sorular, gerçekten başkaca yoldaşların zayıf bir devrimci pratik içine düşmesine duyulan gerçek bir tepkinin ürünü olsa bile, devrimci olmayan, ilerletici olmayan sorulardır. Her işi yapmak, bir adım önde yürümek, daha fazla çalışmak, başkaları ne yaparsa yapsın, kişinin kendi devrimciliğinde sahip çıkması ve ilerletmesi gereken niteliktir. İşleri paylaşmamak, kolektif çalışmayı başaramamak özeleştirisi konusu olmalıdır ama, durum onu gerektiriyorsa “her işe” koşmak eleştirilecek bir şey değildir, aksine değerli bir devrimci niteliktir.

“Yaptığı işin kıymetinin bilinmediği” duygusunun öne çıkışı ve bu temelde üretilen sorular da, bir tehlike alarmı olarak görülmelidir. Kuşkusuz ki yoldaşlık ortamlarımız, her bir yoldaşın katkısını, değerini en ileri biçimde kavrama, hissettirme ortamları olmalıdır. Ancak ortamlarda geri, değersizleştirici pratiklerin yaşandığı durumlarda dahi, devrimci düşünen, bu değersizlik ortamının parçası olmaya değil, buradan çıkış aramaya yönelmek zorundadır. Öncelikle, “yoldaşlar bana değerli olduğumu hissettiriyor mu” sorusuyla değil, “ben diğer yoldaşlara, değerli olduklarını hissettiriyor muyum” sorusuyla başlaması gereken bu iç tartışmanın merkezinde, yalnızca kişinin kendi devrimciliği ve emeği varsa, yine bencilleşme ve yabancılaştırmanın emaresidir bu.

Bir devrimci, gösterdiği çabaların değerini herkesten önce kendisi biçmelidir. Şu çalışmasının isabetli ya da isabetsiz, şu yönteminin eksik veya güçlü, şu görevin yürütülüşünün doğru veya yanlış olması, elbette tek tek devrimciler için de, parti için de daima eleştirinin ve daha ileri olanı arayışın konusudur. Yanlış, geri ve geriletici olansa, çabanın niteliğinin değil, çaba içinde olup olmamanın sorgulanmasıdır. Örneğin bir gazeteyi, bir bildiriye, bir afiş çalışmasını ve sayısız başkaca çalışmayı ısrarlıca ve süreklilik içinde yerine getiriyor olmanın değerini tartışır hale gelmektir.

Devrimci emek gönüllü, kolektif nitelikli emektir. Değeri bilinir ya da bilinmez. Sonuçları erken biçimde açığa çıkar ya da zamana yayılarak kendini gösterir. Devrimci, devrimin gerçekleştiğini görür ya da görmez. Ama devrimci emek, değeri bilinmesi için ya da bütün sonuçları gözle görülerek karşılığının alınması için de verilmez zaten.

Kendi çabalarının değerini kendisi biçmek, kaynağını devrime ve devrimci mücadelenin zaferine, haklılığına inançtan alabilir ancak. Yaptıklarının değerini tartışma, değerler sistemini tartışmaya açılır çoğunlukla. Yaptıklarının değerini öncelikle kendisi bilmez olur kişi. Sonra yoldaşlar bilmiyordur. Diğer çalışma alanları bilmiyordur. Parti bilmiyordur. Nihayet kitleler bilmiyordur, halk bilmiyordur, işçi sınıfı ve ezilenler bilmiyordur. “Öyleyse bu çabalar niye?” diye devam eder sorular. Aşırı özgüvensizlik biçiminde başlayan değersizlik duygusu, giderek kendi karşıtına dönüşür, derin bir güvensizlik halini alır. Yoldaşlara, partiye, halka ve mücadeleye, devrime güvensizlik, inançsızlık.

Bütün bunlardan ayrı olarak, devrimci ortamlarda her devrimci kendini değerli hissetmiyorsa eğer, o ortamda bir değer sistemi sorunu vardır. Yoldaşlığı ve yoldaşların değerli olduğu duygusunu en yüksekte tutmak, bütün ortamlarımızı her türlü yabancılaştırmadan, birbirini beğenmeme halinden, kesimcilikten, kendi alanının derdine düşmeden arındırmak, ayrıcalık içeren her türlü ilişki ve yaşam biçimini dışlamak, yabancılaştırma üreten apolitik arkadaşlık durumunun yoldaşlığın yerini almasının önüne geçmek hayati önemdedir.

Halka İnanç, İnsan Sevgisi

En ağır yenilgi yıllarında dahi şiirlerinden insan sevgisi, insana, insanlığa, emekçilere derin bir inanç taşıyan Nazım Hikmet şöyle der: *“bizi esir ettiler, / bizi hapse attılar: / beni duvarların içinde, / seni duvarların dışında. / Ufak iş bizimkisi. / Asıl en kötüsü: / bilerek, bilmeyerek / hapishaneyi insanın kendi içinde taşıması... / İnsanların birçoğu bu hale düşürülmüş, / namuslu, çalışkan, iyi insanlar / ve seni sevdiğim kadar sevmeye layık...”*

Halka, insanlara inanç, insan sevgisi devrimciliğin ayırt edici niteliklerinden biridir. Devrimci, bu konuda asla sıradan düşünemez.

Emekçi sol safların en geniş çeperinden başlayarak şu duygunun hakim kılınması için, büyük bir irade kırma savaşı var: gerçekler bu kadar açık, yolsuzluk, dolandırıcılık, katliam, kadın düşmanlığı, ırkçılık, baskı ve zorbalık bu kadar ortadayken, insanlar neden isyan etmiyor? İnsanlar neden hala faşist şeflik rejimini oylarıyla destekliyor?

Karşıdevrim, hergün çok değişik biçimlerde tekrar ettiği bu soruyla, devrimci militanda insana inançsızlığı, yalnızlık ruh halini, umutsuzluğu, mevcut durumun değişebileceğine, işçi ve ezilenlerin geniş kesimlerinin savaşıma çekilebileceğine inançsızlığı geliştirmeyi, faşizmin, sömürgeciliğin ve kapitalizmin yenilgiye uğratılamayacağı, savaşmanın, isyan etmenin daha büyük belalar getireceği, zulmü turmandıracağı duygusunu egemen kılmayı hedefliyor.

Oysa komünist öncü ve devrimci militan, bu soruya, çünkü düzenin ideolojik-politik hakimiyetini kırarak genişlikte, yoğunlukta, sarsıcılıkta bir çalışma ve mücadele yürütmüyoruz diye cevap verebilecek bilgiye, görüş açıklığına, bilince sahiptir. O nedenle, soruya verdiği cevabı şöyle tamamlamalıdır:

Milyonlarca emekçinin yaşamında, yoksulluk ve yoksunlukla verilen çetin mücadeleyi, ezilmişliği ve ezginliği görüp de acı yerine, hareketsizliğe kin duymak nasıl bir duygudur? O büyük yorgunluğun ve umutsuzluğun altında bekleyen büyük fedakarlık ve kahramanlıkları değil de, sadece bencilliği ve bireyciliği görmek nasıl bir duygudur?

Umut

İnsanlığın büyük acıları, büyük umutları ve büyük kazanımlarıyla özdeşleşmek, bütün zamanlarda, tarihin tozu dumanı kalktığında, hep inadını ve ısrarını sürdürenlerin kazandığını ve kazanacağını bilmek, devrimcinin gücü ve teslim alınamaz niteliğidir. Devrimcinin kavgası da kişisel değildir, zaferi de. Öyleyse zafer ve başarı beklentileri de kişiselleştirilemez.

Tekrar ve tekrar saldırıyor karşıdevrim. Büyük bir özveri ve kararlılıkla direniyoruz. Yorulduk, yaralılarımız, yitirdiklerimiz var. Ama zafer, “ancak tırnakla sökülüp kazanılacaktır”. Tıpkı, yüzlerce gün süren ölüm oruçlarında, zaferin ne zaman geleceğini, hatta gelip gelmeyeceğini bilmediği halde damla damla eriyerek örülen direnişler gibi, her gün yeniden ve yeniden umudu örgütlemeliyiz.

Yenilginin korkusu, genelde yenilginin kendisinden daha yıkıcı olur. Bir yenilgi sonucu, kaybedilen kuvvetler ve mevziler ne olursa olsun, her zaman daha ileriye yürünebilir. Fakat yenilgi mutlak görüldüğünde, savaşma cesareti ve yeteneği kaybedilir. Bu ölümdür.

Kentlerde, dağlarda, hapishanelerde direnmeye devam eden, savaşımı büyütmek için bir feda bölüğü, bir ölümsüzler partisi olarak yürüme kararlılık ve cüretiyle donanmış bir partinin gerek militanları, gerekse de insani ve özgür bir dünya özlemiyle dolu taraftarları, faşist terörün ve faşist psikolojik savaşın yaratmaya çalıştığı ideolojik etkilere karşı berrak bir bilinçle cevap vermeli, yalnızlık, umutsuzluk, bireycilik, işçi sınıfına ve ezilenlere inançsızlık, emekçilere sevgisizlik gibi dönem mikroplarına karşı güçlü bir ideolojik mücadeleye girişmelidirler.

Binlerce sorudan geçilerek varılacak temel soru şundan ibarettir: safın neresi? Proletaryanın safında mısın, burjuvazinin mi? Ezilenlerin safında mısın, ezenlerin mi? Yoksulların safında mısın, zenginlerin mi? Sosyalizmin safında mısın, kapitalizmin mi?

Yaşamda seyircilik, tarafsızlık yoktur. Herkes nesnel olarak bir rol üslenir hayat sahnesinde. Kendimize hangi karakterle özdeşleşmek veya anılmak isterdin diye sormak bile, yenilenmenin, ruhsal değişimin yolunu açabilir.

ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN

İrfan yoldaş devrimci gelişimini anlatıyor:

“Profesyonel Devrimciliğe Layık Olmaya Çalıştım”

**İrfan Gerçek
(Baran Dersim)**

28 Ağustos 2018

13 Ağustos 1985'te, devrimci bir ailede doğdum ve kendimi bildim bileli parti öncelleri ve partililerin arasında büyüdüm. Öncelikle onlardan etkilenecek devrimciliğe yakınlaştım. Sonrasında ise yaşamın her alanında süren sömürü ve saldırganlığa karşı sessiz kalmamak gerektiğini düşünerek örgütlü mücadelenin bir parçası olmak istedim. Tabi ki bunda yoldaşların yönlendirmeleri de etkili oldu.

Her dönem partili yoldaşlarla iç içe olduğum için, partiyi aklım erdiği dönemden beri biliyorum. Ama partili olmamda kuzenimin ve şu an mücadeleden geri düşmüş olan bir yoldaşın özel emeği oldu. Partili mücadelenin gerekliliği üzerine ve parti tarzı üzerine yapılan sohbetler örgütlü bir partili olmamda etkili oldu.

Ekim 1999'da KGÖ üyesi oldum. 2002 Aralık ayında parti üyeliği başvurum alındı ve aday üyelik sürecinin sonrasında 2003'te parti üyesi oldum.

1999'dan 2003 Ocak ayına kadar İstanbul'da KGÖ çalışması yürüttüm. Ocak 2003'den Haziran 2005'e kadar Gebze'de semt çalışmaları yürüttüm. Haziran 2005'den 2007 Ağustos sonuna kadar Bursa'da faaliyet yürüttüm. 2007 Eylül ayından 2008 Haziran ayına kadar İzmir'de faaliyet yürüttüm. Bu tarihten tutuklandığım 2009 Ekim ayına kadar İstanbul'da faaliyet yürüttüm. Gebze semt komitesi üyeliği, Bursa İl Komitesi üyeliği, İzmir İl Komitesi üyeliği, İstanbul Avrupa yaka komitesi üyeliği ve Alibeyköy semt komitesi sekreterliği yaptım. 2003 yılında Gebze'de faaliyete başladığım dönemde profesyonel devrimci olarak konumlandırıldığım söylenmişti. Ben de buna layık olmaya çalıştım.

Bulduğum tüm alanlarda milis çalışmasını yürüttüm. Aynı zamanda günlük siyasal çalışmalarda örgütçü olarak konumlandım. Kitle ilişkisi kurma yönümün güçlü olduğunu düşünüyorum.

Toplamda 60'dan fazla defa gözaltına alındım. Bunların tamamında parti tarzına uygun davrandım. Gözaltılarda herhangi olumsuz bir tavrim olmadı.

İki defa tutuklandım. İlk tutuklanmam Ankara'da oldu ve 3 ay Sincan F tipinde kalıp tahliye oldum. İkinci tutsaklığım 5 yıl sürdü. Tekirdağ 2 No'lu F tipinde kaldım.

Zindan sürecini bireysel gelişim bakımından okuyarak değerlendirmeye çalıştım. Ama yanımızda daha deneyimli ve birikimli yoldaşların olmaması nedeniyle tartışma olanağım olmadı. Sadece okumuş

ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN

oldum. Bu da daha verimli bir eğitim süreci olmasının önünü aldı. Ayrıca toplam tutsaklık dönemi boyunca partimizin verdiği bütün görevleri elimden geldiğince iyi biçimde yerine getirmeye çalıştım.

Sınıfsal intihar konusunda bir çekincem olmamakla birlikte küçük burjuva kökenliyim. Dönem dönem babamla boya badana işlerinde çalışmak dışında işçilik deneyimim yok. Bu yönlü taleplerim parti ve öncesinde komsomol tarafından uygun görülmedi.

Meslek lisesi mezunuyum (bilgisayar bölümü/yazılım). Rojava'ya geçene dek açık öğretim fakültesi kamu yönetimi son sınıf öğrencisiydim. Rojava'ya geçmek için bıraktım.

(...)

Mayıs 2016

.....

“Gelişmenin Ve Yenilenmenin Sınırı Yok”

Verimli bir profesyonel devrimcilik eğitimi tartışmasından sonra her birimizden bu kapsamda kendi düzeyimizi değerlendiren raporlar hazırlamamız istendi. Bu kapsamda ben de tartıştığımız kimi başlıklar üzerinden kendi pratiğime sorular sorarak bir değerlendirme yapacağım. Belki sonda söylenmesi gerekeni başta söyleyerek başlayayım; “insan olmakta olan”sa, bu başlıkların tamamında kendi düzeyimi yükseltmek, bu kapsamda partinin ve devrimin ihtiyaçlarına yanıt olmak olmazsa olmaz bir konu.

Profesyonel devrimci olma iddiasına sahip bir devrimci olarak geçmiş dönem pratiğimin bu iddiaya denk bir düzeyde olduğunu düşünmüyorum. Özellikle marksist bir formasyon sağlamak, dünya devrim deneyimlerini inceleyip onlardan öğrenmek bakımından hapisane öncesi sürecim dar pratikçiliğe denk gelen bir durumdaydı. Günlük pratik faaliyet içerisinde okuma\inceleme başlığı neredeyse hiç yer bulmuyordu. Bu konuda hapisane süreci önemli katkı sundu. Belli yanlarıyla biriktirmemi sağladı. Ama elbette bunun üzerine ekleyemezsem, “şu kadar okudum” a sığırırsam, başlattığım süreci kesintiye uğratmış olurum. En azından buradan kendimi geliştirmem gerektiğini bu eğitim sürecinde bir kez daha görmüş oldum.

Günün 24 saatini devrimci tarzda örgütlemek konusunda önceki çalışma alanlarımda bir düzey yakaladığımı düşünüyordum. En azından günü öncesinden planlamak, ne zaman ne yapacağımı biliyor olmaktan dolayı böylesi bir duygu taşıyordum. Ama eğitim süreci bu konuda çok yüzeysel kaldığımı gösterdi. Planlamayı sadece pratik faaliyetle sınırlamanın, nitelik gelişimini gözetmeyen bir planın ihtiyaca yanıt olamayacağını çok net gördüm.

Kadın Devrimi bilinciyle ilişkilene sürecim asıl olarak hapisaneyle başladı. Gerek bu başlıkta okumalar yaparak, gerekse de bu okumalar kapsamında yoldaşlarla tartışmalar yürüterek, hem teorik temelde marksist bir bakış açısı kazanmaya çalıştım, hem de erkeklik tartışmalarıyla kendi gerçekliğimi tanımaya çalıştım. Bu konuda bir süreklilik yakalamam gerektiği noktasında kafam net.

İllegalite ve siyasi polise karşı ustalaşmak konusunda... Bugüne kadar tam anlamıyla özgür alan faaliyetinde yer almadım. Tüm sürecim fiili meşru mücadele alanı çalışmalarıyla geçti. Ama bu

ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN

cephede de parti faaliyetinin illegal temele dayanıyor olması, randevu ve görüşme pratiklerinin bu temelde örgütlenmesi ve geçmiş dönem çalışmalarımızın bilinen yönleri (yeraltında olup organlarda yer alan yoldaşlar, milis çalışması vb) bu konuda sınırlı bir deneyim edinmemi sağladı. Aynı şey siyasi polise karşı uyanıklık konusu için de geçerli. Çalıştığım bir alandaki sorumlu yoldaşın takip atlatma, takip kontrolü konularındaki pratik eğitimi de önemli bir avantaj oldu benim için. En azından tüm devrimcilik sürecimde bu konuda hassas davranmaya çalıştığımı söyleyebilirim.

Disiplin konusunda tek yönlü bir gelişimin olduğunu fark ettim geçmiş bakımından. Partinin belirlediği kurallara uymak, esnetmemek konusunda hassas oldum. Uyku vb sorunlarım olmadı. Ama bireysel teorik gelişim söz konusu olduğunda pratiğime yön veren, bu tarz olmadı. Genel anlamda disiplinle örülmemiş bir çalışmadan verimli bir sonuç alınamayacağı kanısındayım. Bu da yaşamın her alanını kapsamalı.

Eleştiri-özeleştirin devrimci bir silah olduğunu ben de çokça dillendirenlerdenim. Ama kendi pratiğimi sorguladığımda eleştirel bir gözle bakmak konusunda düzeyimi yükseltmem gerekiyor. Bu gerek kendi pratiğim, gerekse de kolektif ortamlarımız bakımından geçerli. Eleştiriye hiç bir dönem kapalı olmadığımı düşünüyorum. Yapılan eleştirilerden öğrenmeye çalışıyorum. Bu konuda temel ilkem eleştirinin yapıcı olması ve adalet duygusu. Eleştiri karşısında pratik özeleştirin daha anlamlı olduğunu düşünüyorum.

Gerilla tarzı yaşayabilmek... Şunu çok net söyleyebilirim ki partinin ihtiyaçları söz konusu olduğunda buna uygun davranmak, elimden geldiğince yanıt olmaya çalışmak konusunda kafam net. Bu konuda herhangi bir sınıırım yok. Elbette yetenekler ve nitel düzey bir sınırdır ama bu alanda doğabilecek yetmezliklerimi aşmak için iradi davranacağımın, hangi alanda olursam olayım elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışacağımın bilinmesini isterim.

Farklı araç ve biçimler kullanma konusunda düzeyim pek de gelişkin değil. Ama özellikle Rojava pratiği askeri anlamda oldukça öğretici oldu. Bugüne kadar her ne kadar sürekli milis çalışması yürütsem de bir eğitimim yoktu. Teknoloji konusunda düzeyim oldukça zayıf. Ama geçmiş dönemde mücadelenin barışçıl veya askeri araçlarını birlikte kullanmakta da bir ikilem yaşamadım. Bildiğim veya öğrenebildiğim kadarıyla kullanmaya çalıştım.

Bir profesyonel devrimci bakımından olmazsa olmaz niteliklerden birisi de örgütler kurma, sistemler yönetme düzeyi. Bugüne kadar çeşitli parti örgütlerinde yer aldım. Örgüt sistemleri yönetme yönümün zayıf olduğunu düşünüyorum.

Devrimciliğe ilk başladığım dönemden itibaren irademi partiye teslim ettim. O günden itibaren bulunduğum her alanda yeteneklerim oranında partiyi temsil etmeye çalıştım. Elbette gerek saydığım başlıklar, gerekse de bu kapsamda eklenebilecek başkaca başlıklarda, "olmakta olan" olmaya devam etmenin devrimci yaşamak için kaçınılmaz olduğunun bilincindeyim. Çünkü gelişmenin, yenilenmenin sınırı yok. Buradan hareketle düzeyimi geliştirme ve partimizin beklentilerine yanıt olma konusunda daha iradi davranacağımın bilinmesini isterim.

Ekim 2015

ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN***Partime Ve Yoldaşlarıma*****Şevin Söğüt
(Sarin Awaz)**

17 Ağustos 2018

Öncelikle partinin politik askeri ve özgür alanlarına geliş sürecimi hızlandıran ve irademi güçlendiren, toplam devrimcilik söz konusu olduğunda da kendimi yeni düzeyde örgütlememi sağlayan Suruç Şehitlerine sonsuz bağlılığımı yinelemek istiyorum.

Düşman Amara bahçesinde o bombayı patlatırken yok etmeyi, zayıflatmayı, azaltmayı ve korkutmayı hedefliyordu. Partisinin ideolojisine sıkı sıkıya bağlı olan Komünist Gençlik Örgütü'nü, partisinden ve onun amaçlarından uzaklaştırmayı, sindirmeyi hedefliyordu. Suruç ve Ankara Garı katliamlarının tanıdığı bir KGÖ'lü olarak o bahçeden ve o meydana her seferinde düşmana karşı kinim bilerek çıktığım ve örgütsel anlamda her seferinde daha büyük sorumlulukları göğüslediğim bir süreç yaşadım.

Gençliğin ve genç kadınların öncüsü olarak bütün gençliğe ve düşmana, duruşumuzu ve mesajımızı çok güçlü bir biçimde elde silahla ileten Şehit Roza bizler açısından çok daha yeni bir düzeyi ve eşiği ifade ediyordu. Ben de yine bu mesaja uygun bir pratik ile, askeri alanlara gitme isteğimi partime ilettim ve geçici bir görevle gelip partimin Rojava topraklarındaki askeri gücünün içinde yer aldım. Bir KGÖ'lü olarak geldiğim devrim topraklarında partimin bir çok alanında belli eğitimler gördüm ve görevler üstlendim. Altı ay Hüseyin Demircioğlu Akademisi'nde eğitim aldım. Ve şimdi iki yılı aşkın süredir özgür alanlarda olan bir MLKP'liyim. Dersim'de siyasal faaliyet yürütürken geldiğim özgür topraklardan yine Dersim'e doğru bir yolculuğa çıkacağım. Bu sefer partimin FESK Kürdistan Kır Birliği'ne bir genç kadın komutan olarak gidiyorum.*

KGÖ'den FESK gerillasına uzanan bu yolculukta beni besleyen ve büyüten güç kaynaklarını anlatacak olursam, şehitlerimiz bu sırada ilk yeri alır. Şüphesiz ki yoldaşlarımin, partimin verdiği emek söz konusu olduğunda azımsanmayacak katkıları var üzerimde. Ama şunu biliyorum, insan bilincinde var etmedikçe emek tek başına yavan kalabiliyor. Bu yüzden bilincimi berraklaştıran şehitlerimize çok şey borçluyum. Buralarda bulunduğum iki yıl boyunca Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da yaşanan gelişmeler tarihi anlamı güçlü gelişmelerdi. Çok kısa zaman zarfında aslında bir çok siyasi ve askeri gelişme ve savaşa tanıklık eden bir nesildeniz. Sömürgeci faşist diktatörlüğün saldırılarını en üst boyuta tırmandırdığı bir zamandayız. Başta partim MLKP olmak üzere, devrimciliğin sınıandığını ve kimi örgütler açısından varlık yokluk sınavının gerçekleştiğini söyleyebiliriz. Bugün bir kenara çekilip, "elverişli günleri" beklemek devrimci partilerin, örgütlerin tavrı olamaz. Tarih bedel ödeyenleri yazmakta ve dövüşenler, büyük küçük demeden düşmana karşı darbeler indirmeye devam etmektedir. Sürecin bizden istediği ve beklediği daha yüksek nitelik ve daha güçlü bir savaşımdır.

ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN...ÖLÜMSÜZLERDEN

Partimin bu doğrultuda her bir kadrosuna yüklediği misyon ve görevlere baktığımda eskiyle asla yetinmeyen, düşman dar bir alana sıkıştırmaya çalıştıkça çok daha geniş alanlara yayılma iradesinden asla vazgeçmeyen bir duruşun temsilcisi olmuştur. Dersim gerilla sahasının en yeni gücü olduğumuz bir gerçektir. Siper yoldaşlarımızdan öğrenmekten asla çekinmeyen partimiz bu alanda da bütün askeri deneyim ve birikimini, enerjisini gerilla tarzı savaşımı büyütme odaklamıştır. Kurucu çalışmada yer alan yoldaşlarımız ve birliğe Dersim'den katılan Şehit Baran yoldaş da dair olmak üzere dört yoldaşımızın şehit düştüğü bu alanlarda partimizin ektiği bu fidana kök saldırtmak, Baran Munzur'un, Devrim Şoreş'in, Arjin Selçuk'un ve Karadeniz mahallesi direnişimizden sonra, Nurhak topraklarında bizlere fedaice yaşamının ve savaşmanın nasıl bir duruş gerektirdiğini gösteren Alişer Deniz'in bıraktığı mirası büyütmeektir.

Dersim'in doruklarına doğru yapacağım bu yolculukta attığım her adımda yanımda Roza'nın olacağını bilincindeyim. Roza, ben yaklaştıkça düşlediği Dersim dağlarına yaklaşacak, benim yürüyüşüm onun yürüyüşünü ve düşünüyüşünü tamamlayacak. Aklım ve yüreğim, bilincim ve bedenim Roza'yla birlikte o kadar güçlü ki. Şehitlerimizin fiziksel yokluğu alabildiğine anlamsızlaşıyor böylesi anlarda. Gençliğin ve genç kadınların en berrak simgesi Roza'yı, Dersim dağlarının genç kadın komutanlarından Arjin'le buluşturacağım. Yeni görevim ile kurduğum ilişkide, eylemde, yaşamda, kopuş ve iradede, soluk aldığım her an onları büyüteceğim ve ben de onlarla birlikte büyüyeceğim. Partimin bana verdiği görev ve sorumluluğun farkında ve bilincindeyim. Yol ve yürüyüşüm elbette kusursuz ve engelsiz olmayacaktır. Fakat engelleri aşmada ve çözüm yaratmada partime ve şehitlerime layık bir duruş ve süreci karşılayacak bir pratiği yaratacağıma söz veriyorum. Komünist bir kadın olarak erkek egemenliği ile mücadele ve geleneksel rolleri yıkmada Komünist Kadın Örgütümüzün perspektifleri ve kadın yoldaşlarımızın, yani örgütün kolektif aklını kendime yaratmayı, beni büyüten ve benim büyüttüğüm her bir kadın yoldaşımı yüreğimde ve bilincimde yaşatarak çok daha güçlü bir savaşım sürdürmeyi istiyorum.

Partimin dört bir yanda, kentte, kırdada, dağda şehitleriyle büyümeye devam edeceğine inanıyorum. Yeni, bağrında her zaman daha ileriye taşır. Kendi cephemden yeni alan ve yeni düzeyde aldığım görev bana daha ileriye işaret ediyor. Partimin de açıldığı her yeni alan, dokunduğu her yeni mevzi, bütün yoldaşlar için daha ileriye, öncülemeden önderleşmeye doğru daha güçlü adımları gerektiriyor. Bu misyon ve öngörü ile geleceğin ve gençliğin öncüsü olan KGÖ'müze, kadın devriminin öncüsü olma iddiasıyla doğan ve büyümeye başlayan KKÖ'müze ve yenilgileri, zaferleri ve şehitleriyle yenilenmeyi, büyümeyi başaran komünist öncümüz MLKP'ye çok daha güçlü ve büyük görevler düşüyor. Bunun temsilcilerinden biri olmak beni sonsuz mutlu ediyor. İsmimin anlamı olan "dağlı kızın türküsü"nü umudun türküsüne katmak, büyütme yolunda sesimin daha gür çıkacağına eminim ve partimin sesi olarak yeni görev alanıma gideceğim. Yeni dönemde kendime, yoldaşlarıma ve partime başarı diliyorum.

17 Nisan 2018

Sarin AWAZ

*** Şevin yoldaş, bir grup yoldaşla birlikte, Dersim'e, FESK Kürdistan Kır Birliği'ne görevlendirildi, ancak, zorunlu nedenlerle kararın uygulanması ertelendi. Bu aşamada, partimiz, Erdoğan şefliğindeki faşist sömürgeciliğin, Güney Kürdistan'a, Medya Savunma Alanlarına karşı giriştiği işgalci saldırılara karşı başlatılan antisömürgeci, antifaşist direnişe katılma kararı almıştı. Şevin yoldaş, bu kararı uygulayacak bayraktarlardan biri oldu.**

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN

Dağlı Kadının Ezgisi Yankılanıyor Dağlarımızda!

Eylül'ün direngen, umut dolu iradesiyle özgürlük kavgamızı, devrimci savaş hazırlığımızı, inancımızı ve adanmışlığımızı daha da büyüttüğümüz bugünlerde, partimizin 25. savaşıma yılına giriyoruz. Partimizin birlik mayasını bu topraklara serptiği günden beri can feda savaşımız bedeller ödeyerek, şehitlerle devam ediyor. 4 Kasım 1994'te işçilere, emekçilere partimizin kuruluşunu bir köprü başında duyurduğu sırada şehadeti omuzlayan Erdal Balcı yoldaştan, 16 Ağustos'ta sömürgeci Türk devletinin Güney Kürdistan topraklarında işgal saldırısına karşı savaş siperlerinin en önünde yer alan ve Xakurke cephesinde ölümsüzleşen Sarin Awaz yoldaşımıza kadar...

Kafası Dicle'nin suyu kadar berrak, yüreği yoldaş güzellikleriyle dolu Sarin'in ezgisi dağlarımızda yankılanıyor bugün!

Kürdistan'da doğup büyümüş, asiliğini üniversite yıllarında Karadeniz'e taşımış yoldaşımızın partimizle tanışma süreci de bu yıllara denk düşüyor. O, partili olduktan sonra tereddüt etmedi kavgada ve bedellerinde. Onlarca kez gözaltına alındı. Ve gençlik çalışmaları için çok

sevdiği Karadeniz'den ayrılıp Kürdistan'a çevirdi yönünü. Kobanê'nin inşa kampanyası sürecinde Kürdistan'ı karış karış gezdi ve Rojava devriminin inşasına çağırdı halklarımızı, yorulmak bilmeden. 20 Temmuz 2015'te Amara Kültür Merkezi'nde gençlik örgütümüze yönelik katliamda yanı başında yoldaşlarının şehadeti onu daha bir güçlü ayağa kaldırdı. Suruç'un öfkesini, intikam ateşini yüreğine doldurarak silahına sarıldı ve yüzünü Roza'ların çağrısına çevirip özgür alanlara adım attı. Özgür alanlarda devrimci savaş hazırlığı sürecinde yitirdiğimiz militan yürekli Roza'mız Sarin için bir eşik oldu. Yaşamını artık Roza'nın yarım kalan tüm düşlerini tamamlamak için örgütledi. Roza'nın Dersim dağlarına olan yolculuğunun tamamlayıcısı olmak ve partimizin öncü gruplarında yer almak isteği ve iddiasını taşıdı daima. Sarin, aldığı suikast uzmanlık eğitiminde askeri niteliğini ve partilileşme düzeyini daha bir geliştirdi ve o süreçte yazdığı raporunda şöyle özetledi kendini: "*Partim benim toprağım, köklerine daha sıkı tutunuyorum artık.*"

Düşmanla karşılaşma ve çarpışma isteğini görebilirdiniz daima Sarin'in gözlerinde. Rakka savaş cephesinde yerini aldığı Destan yoldaşımızın, Suruç şehitlerimizin intikamını alma isteğiyle öfkesini biliyordu. 20 Temmuz'da Suruç katliamının 2. yıldönümünde Rakka kent merkezine gerçekleşecek operasyona kendini ilk öneren oldu ve bu operasyonda yerini aldı. Daişin başkenti ilan ettiği, zulmün ve karanlığın sürdüğü kent merkezi sokaklarına Ezgi'nin, Polen'in, Roza'nın ve Destan'ın aydınlık gülüşlerini dokudu. Sırtında taşıdığı biswingi ile Rakka'da birçok operasyona katıldı. Şehir savaşında kazandığı tüm deneyim ve birikimleri askeri birikim cephanesine ekleyerek yoldaşlarıyla bu deneyimleri paylaşmaktan geri durmadı.

Cepheden döndükten sonra birlikte gideceğimiz bir eğitim üzerine yürüttüğümüz tartışmada, düşmanın bizlere dönük saldırılarını daha da artıracığından ve kendi askeri niteliğimizle partimizin niteliğini birleştirmenin zorunluluğundan bahsederken, Sarin bu durumu şöyle özetliyordu: "*Partili komünistler olarak bizlere düşen görev artık yalnızca devrime koşmak değil, koşarken devrimin şarkılarını söylemek.*" Ve o günden son gördüğüm ana kadar tanışımdır ki, Sarin hep devrimin şarkısını söyledi.

Aldığı suikast eğitiminin ardından Dersim'de FESK Kürdistan Kır Birliği'mizde yerini alacağını öğrendiği andan itibaren Sarin için yeni bir değişim serüveni başlamıştı. Kuşkusuz bu, Şevin'in Sarin'e dönüşüm sürecinden daha güçlü gerçekleşti. Kendini Dersim dağlarına hazırlarken daha güçlü iç tartışmalar örgütleyip, geçmişini ve bugününü diyalektik bir biçimde analiz etti. Ve Sarin'i Dicle'ye dönüştürürken asla tereddütleri olmadı. Kendi geçmişine yaslandı, deneyimlerinden öğrendi ve onu geriye çeken ne varsa onlardan kopuşmak için cüretli adımlar attı. Dersim'e gitmeden önce partimizin Başûr Kürdistan topraklarının savunmasında yer alma kararıyla savaş cephesine adım atan ilk grup içerisinde yer alan Sarin yoldaşımız, Özgür Rênas ve Roza Rênas yoldaşların şehit düştüğü özgür topraklarımızın kirletilmesine ve birçok şehit yoldaşımızın yürüdüğü bu patikalara düşmanın adım atmasına izin vermeyeceğinin sözünü verirken, gözlerindeki o kararlılığı çok net görebilirdiniz. Sarin yoldaşımız adanmışlık ve feda ruhuna uygun bir partili duruş göstererek yürüdü ölümün ve düşmanın üstüne. Bugün dağlı kadın Sarin, özgür toprakların savunmasında şehit düşerek köklerini sıkı sıkıya bağladı partimize.

Ve güzel yürekli yoldaşım bilesin ki, özgür topraklardaki bedeninin her geçen gün kök saldıgın bu topraklarda yeni tohumlara ve çiçeklere gebe artık. Sen kocaman bir çınar ağacı olacaksın bu topraklarda ve biz senin gölgende en sevdiğin ezgiyi söyleyeceğiz daima: "*Yağmur rüzgarlarıyla / Git uzak diyarlara / Damla ol düş toprağa / Hayat ver tohumlara / Bir çocuk gülüşüne tutunup / Umudu taşı yarınlara...*"

Doğa Asiman

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN**Her**

Gitmeye yakın, kalbim kıpır kıpırdı. Yeni topraklar, yeni insanlar görecektim. Onun mutluluğunu yaşıyordum gizlice, sessizce. Yanıma alacağım eşyaları yolculuğuma uyarladım.

Partili Bir

Ailem evden ayrılmama karşıydı, ama ben bu yolculuğu yapmazsam yaşamım boyunca onlara bağımlı kalacaktım ve devrimci amaçlarım doğrultusunda etkin olamayacaktım.

Kıvılcımdır

Yolculuk başladı. Misafir edildiğim aile beni bu yolculuğun devamına hazırladı diyebilirim. Onlarla birlikteyken ilk kez sabahtan akşama Kürtçe duydum. 'Daye'den torunlarına kadar her biri bana bir kelime öğretti, onlarla Kürtçe öğrendim, Kürtçe yedim, Kürtçe güldüm...

Gidiyorum. Kimleri göreceğimi, kimlerle hangi anları paylaşacağımı bilmiyordum. Ancak partime sonsuz güvendiğim için "bekle" dendiğinde bekledim, "şimdi" dendiğinde yoluma devam ettim. "Karşıya" birlikte geçeceğim yoldaşlarımla buluştuğumda neler hissettiğimi anlatamam. Yani yazılamayacak kadar kuvvetli, çok büyük bir duygu yoğunluğu yaşadım.

(..)

Hava yağmurlu, yol bayağı zor geldi bana. Ama yol arkadaşlarımla yüzlerine baktığımda, sanki çok kolaymış gibiydi onlar için. Uzun bir yolculuk sonrası ulaştık Rojava'ya. Şehitlerimizle, gazilerimizle, savaşçılarımızla, halkımızla nihayet buluşmuştuk.

Hava oldukça soğuktu. Tabura ulaşmamıza ne kadar kaldığını bilmiyordum. Gece saatlerinde, bizi güler yüzlü genç bir yoldaş karşıladı. Sonra, kadınlar bir tarafa ve erkekler bir tarafa olmak üzere herkes kendi mangasına çekildi. Ertesi gün kahvaltı sonrasında herkesle tanıştık. Tabii, öyle bir çırpıda oradaki kolektif ve askeri yaşama adapte oldum ve anladım diyemeyeceğim. Askeri yaşamı ve kuralları öğrenmem gerekiyordu şimdi. Geleneksel kadınlığımdan bencilliğime kadar, devrimciliğimden beni uzaklaştırabilecek geri yaklaşımlarımı orada tanımlayabildim. Orada birçok şey öğrendik. Kendi adıma en 'yeni'lerden ve büyük değişikliklerin başında gelenlerden söz etmeliyim. Büyük bir yenilik, askeri üniformam ve mekaplarımdı. Her gün sabah-akşam, yani her an onları üzerimde taşıyor olmak bambaşka bir durumdu. Tabii, askeri üniformanın yanında ne olur? Silah. Yani keleşim...

Keleşin metaliyle, tahtasıyla parmaklarımla ilk kez temas edişi bende çok güzel bir duygu yarattı. İçinde mermi, yani düşmanı öldürebilecek mermi olması beni çok heyecanlandırdı. Sıra geldi keleş tanımaya. Öyle elinize alır almaz ateş edilmiyor. Onu tanımak ve hissetmek gerekiyor, onunla bütünleşmek gerekiyor. Onu adeta benliğin gibi hissetmezsen, silahının üzerinde hakimiyet kurmazsan, seni gerektiği gibi koruyamaz. Zamanla sizden bir parça, sizin kalbiniz oluyor. Hatta kalbinizden daha önemli oluyor düşmana karşı. Her bir parçasını iyice öğrendikten sonra, sanki hep beraber olmuşuz gibiydi. Hakimiyet sorunu ortadan kalktıkça, silahımla yeniden bütünleniyordum.

Sonra silahımın, keleşimin temizliğinde yine farklı paylaşımlar yaşadım; onun iç organlarını görme, onu daha fazla tanıma şansını yakaladım. Başkaca eğitimler, birkaç silah ve bomba eğitimleri... Her birinde sizlerden birini, yoldaşlarımı, siper yoldaşlarımı düşünerek kavgaya bağlılığımı perçinliyordum. Halkları katleden düşmanları düşünerek, hesap sorma hedefiyle öğreniyordum her şeyi.

Mevzilerde nöbet tuttuğumda, çevremizdeki insanların davranışlarını inceliyordum. Bunu öncelikle taburumuzun güvenliği için yapıyordum. Ama aynı zamanda, halkın davranış ve alışkanlıkları da ilgimi çekiyordu. Giyim tarzları mesela çok ilgimi çekiyordu. Özellikle kadınların rengarenk mavi, sarı, yeşil, kırmızı kıyafetleri... Dünyada kadınların bulunduğu her yer ışıl ışıl oluyor.

Halk, araçlarıyla geçerken kornaya basıyor ya da el sallıyordu, selamlama biçimi olarak. Bu da, bir savaşçı olarak, ister istemez insanı onurlandırıyor. Devrimimizin meşruiyeti zaten tartışılmaz, ancak Rojava halklarının bizlere gösterdiği hoşgörü ve derin sevgiye tanık oldukça içimde daha farklı duygular yaşadım. Günler geçtikçe kelimelerle anlatılamayacak, belki de yaşanmadan anlaşılacak gibi gelen oldukça derin duygular yaşadım. İnsanda ve bir devrimci üzerinde çok olumlu etkiler

YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN.....YOLDAŞLARDAN

birakıyor Rojava... Ben bir taraftan şehitlerimizin bastığı toprağa ayak basmaktan gurur duyarken, bir taraftan da nice güzel yoldaşla tanışmanın mutluluğunu tattım. Bir yandan partimin etkisini ve gücünü görmekten mutluluk duyuyor, bir yandan da kendi devrimciliğimin güzelleşmesi adına attığım bu koskoca adımdan dolayı kendimle gurur duyuyordum.

Sabah 'rojbaş'tan nöbetler bitinceye kadar, bir yoldaşımın dediği gibi, her şey "su gibi" geçti. Başta zor alışacağımı düşünüyordum. Sonra tam tersi olmaya başladı. Yoldaş ortamına, askeri ortama alıştığım da, bir takım burjuva alışkanlıklarımın kopuştuğu, her şey gitgide daha güzel oldu. (...)

Kadınlığının önemini aslen orada daha fazla anladım. Erkek yoldaşlarımın 'erk'eklikleri ile nerede ve hangi noktalardan vurduklarını, nerelerde değiştiklerini ya da değişmeleri gerektiğini, bütün yoldaşların oraya değişim için geldiklerini, devrimciliklerini geliştirmek, devrimle iç içe olmak için orada olduklarını, sıradan insanlıktan çıkmak için adım attıklarını gördüm. Yoldaşlarım, komutanlarım, kendilerine emek verdikleri gibi, her bir yoldaşa da en az o kadar emek veriyorlardı. Özgüvenimin olmadığını tekrarlıyordum mesela. Neredeyse her gün "ne zaman daha özgüvenli olacağım" diye soruyordum kendi kendime. Sonra bir yoldaşım, "Yoldaş, bu özgüven sihirli suya girerek kazanılmıyor, böyle özgüvenli olunmuyor. Bazı konularda özgüvenli olunur, bazılarında olunmaz. Sonra o özgüvenli olmadığın yerlerde kendinle kavga etmen gerekiyor" dedi. Bense ya özgüvenli olunur ya da özgüvenli olunmaz diye tartışıyordum kendi kendimle. Nerede, nasıl değişmem gerektiğini gösterdiler yoldaşlarım. Sadece olumsuzlukları değil, devrimciliğimizin güzel ve gelişkin yanlarını da belirtiyorlardı. Kimsenin daha önce söylemediği, hatta kendinizin bile fark etmediği yeteneklerinizi açığa çıkarıp, gelişiminiz üzerinde kafa yoruyordu yoldaşlar.

Sabah 'rojbaş'ından sonra spor, spordan sonra kahvaltı, kahvaltıdan sonra temizlik, genel temizlikten sonra da eğitimler... Öğün yemeklerini herkes sırayla yapıyor, bulaşıkları da aynı şekilde sırayla yıkıyor. Yani kolektif bir yaşam kısacası... Yemek kolektif tabaklardan yeniyor, bireysel ayrı tabaklardan değil. Bazen menü aynı olsa da, her yediğiniz yemeğin tadı farklıydı. Çünkü her bir yoldaş kendi tadını tuzunu katıyordu yemeğin içine, özenerek hazırlıyordu. En sevdiğim yemek un helvasıydı benim mesela.

Kadın şervanların saçları uzun ise bağlıydı. Benim saçlarımı komutanım örerdii bazen. Kendi saçları da hep örülüydü. Erkekler ise traşlıydı. Her birimizin üstünde askeri kıyafetimiz ve mekaplarımız bulunuyordu. Bazılarının cebinde sigara, bazılarının ise tarak...

Demem o ki, birçok farklı yanları var sıradan hayata göre. Her biri birbirinden güzel... İlk başta çok değişik gelse de, doğru ve yüce bir dava için orada olduğunuzun bilincine sahip olduktan sonra, bedeli ne olursa olsun adaptasyon sağlayabiliyorsunuz. "Ben hiç alışmam" diyenler de alışıyor, bazen kendinizi bile şaşırtıyorsunuz.

Her yoldaşım bana ayrı ayrı şeyler kattı. Daha sonra Rojava'ya gidenler, yerel yoldaşlarım... Her birinin gülüşü, partiye ve devrime bağlılığı beni ayrı ayrı etkiledi. Partimiz MLKP'nin farklı sınıf ve kimliklerden insanlar üzerindeki etkisini orada daha fazla gördüm. Bütün bunların bir kuvvete dönüştüreceğime söz verdim kendime ve yoldaşlarıma.

Her kadın yoldaşımın ileri yanlarını örnek almak istiyorum. Öncelikle komutanlarımdan, kadın komutanımdan öğrenmek istiyorum. Sonra, tanıdığım can yoldaşlarımın bir takım ileri özelliklerini kendimde buluşturmak istiyorum. Cesaretlerini, fedai tarzlarını, değişim güçlerini, savaş pratiklerini, devrimci duruşlarını, ailelerini ne kadar sevseler de onlardan kopuş iradelerini ve doğru yola yönelerek istediklerini yapabilmelerini tek tek örnek alıyorum kendi devrimciliğime. Korkusuzluklarından ya da korkularına teslim olmamalarından ayrıca öğrenmeye çalışıyorum. (...)

Her partili bir kıvılcımdır. Kıvılcımlar birleştiğinde kocaman bir alev oluşturur. Bu ise örgütlenmektir. Tek başına olan kıvılcım kolayca sönebilir bu sistemde.

Dünden bugüne özgürlük ve halkların eşitliği uğruna ölümsüzleşenlere... Şehid namirin!

Kıvılcım Qamişlo

Açıklama
Yıl: 2018
No: 1

Faşist Sömürgeci İşgale Karşı Efrîn Ve Minbic Halklarıyla Omuz Omuza!

Dünyanın Her Yanından İşçilere, Kadınlara, Yoksullara, Ezilenlere!

Faşist politik islamcı diktatör Erdoğan ve hükümeti, Efrîn ve Minbic işgalleri için en uygun koşulları bekliyor. Hedef, Kürt soykırımı. Hedef, Kürt ve Arap emekçilerinin Rojava'da ve Kuzey Suriye'de kurdukları demokratik özyönetimi yıkmak. Hedef, diktatör Erdoğan'ın ve hükümetinin paralı askerlerine dönüşmüş öso ve öteki halk düşmanı çetelerin hakimiyetini sağlamak. Hedef, bölgede özgürlük adına yükselen sesleri boğmak, umudu yok etmek.

Buna izin vermeyelim. Unutmayalım ki;

Efrîn ve Minbic'e saldırı, Türkiye'de ve Kuzey Kürdistan'da, özgürlük, adalet ve onur isteyen işçilere, kadınlara, gençlere, yoksullara, emekçilere, Alevilere, antikapitalist Müslümanlara, bilim ve sanat insanlarına, lgbti'lere saldırıdır.

Efrîn'e ve Minbic'e saldırı, daiş'in cins onurlarını ayaklar altına almak istediği, cinsel ve fiziksel işkenceden geçirdiği, köle olarak erkeklere sattığı Êzidî kadınlara saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, Güney Kürdistan'da politik ve ekonomik koşulların değişmesi için meydanları zapteden emekçilere, yoksullara, aydınlara saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, İran'da, Doğu Kürdistan'da, Belucistan'da insani ve özgür bir yaşam için ayaklanan ezilenlere, yoksullara saldırıdır.

Efrîn'e ve Minbic'e saldırı, onur ve özgürlük mücadelesi yürüttükleri için İsrail'in soykırımcı katliamlarına maruz kalan Filistin halkına saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, özgürlük bayrağını yeniden yükselere kaldıran Tunus gençliğine, emekçilerine, yoksullarına saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, yeni bir yaşam, yeni bir dünya ruhuyla meydanları dolduran Yunanistan işçi sınıfına ve ezilenlerine saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, Katalonya halkına saldırıdır.

Efrîn ve Minbic'e saldırı, demokratik ve devrimci güçlerin, Kobanê'den Rakka'ya, faşist politik islamcı daiş'i yenilgiye uğratmasından büyük mutluluk duyan dünya işçi sınıfına ve ezilenlere saldırıdır.

Susmayalım. Seyirci kalmayalım. Utanca batmayalım.

İşgal ve saldırıya karşı, faşist politik islamcı Türk burjuva ordusu ve halk düşmanı öso çeteleri karşısında umut, onur ve özgürlük barikatı kuracak, Kürt, Arap, Süryani, Çeçen, Türkmen ilericileriyle, yurtseverleriyle, devrimcileriyle, komünistleriyle dayanışmayı örgütleyelim.

Sömürgeci, soykırımcı faşist işgale karşı sokakları, meydanları dolduralım.

Türkiye ve Kuzey Kürdistan'da, savaşımın tüm araç ve biçimleriyle, halkların kanlı düşmanı Erdoğan'a, akp'ye ve diktatörlüğün faşist militarist kurumlarına, güçlerine karşı mücadeleyi yükseltelim.

Ortadoğu'da, Balkanlar'da, Kuzey Afrika'da, Batı Avrupa'da ve dünyanın dört bir yanında, sömürgeci Türk sermaye devletinin Efrîn'e saldırısını TC temsilcilikleri önünde protesto edelim.

Hükümetlerden, faşist politik islamcı rejime silah satışlarının durdurulmasını, Erdoğan hükümetiyle ilişkilerin kesilmesini, Rojava ve Kuzey Suriye halklarıyla birlikte savaşmak isteyen enternasyonalistlerin Efrîn ve Minbic'e ulaşmalarının sağlanmasını talep edelim.

Erdoğan'ı ve daiş'çi faşist politik islamcı işgalcilere karşı, onur, adalet ve özgürlük bayrağını yükseltelim!

17 Ocak 2018

MLKP Merkez Komitesi

Eylem Açıklaması
MLKP/FESK
No: 2018/1

Efrîn Direnişiyile Tek Yumruk Tek Barikat Olalım!

Savaşımı Tüm Alanlara Yayalım!

İnkarcı sömürgecilik ve politik islamcı faşist diktatörlüğün Efrîn'i işgal ve Kürt soykırımı saldırısı sürüyor. Özgürlüğe, adalete, halkların eşitliğine, kadınların kölelik zincirlerini kırmalarına ve insanlık onurunun yüksekte tutulmasına sonsuz bir kin duyan faşist şef Erdoğan ve saray hükümeti, Efrîn'i yakıp yıkmayı, ardından Rojava devrimini tümüyle boğmayı planlıyor. Paralı askerler çetesi öso'yla birlikte, Kürt, Arap, Ezidi, Türkmen, Süryani, Çerkes halkının birleşik direnişini kitlesel katliamlarla kırmak için tüm gücünü, tüm teknolojik imkanlarını, kirli savaş yöntemlerini sınırsızca kullanıyor. Yalana dayalı faşist psikolojik savaş eşliğinde ve burjuva medyanın en aşağılık desteğiyle, işgalcilerin yediği darbeleri ve direnişin görkemini Türk halkından gizlemeye çalışıyor.

Faşist politik islamcı şefin ve emireri hükümetin hedefi, yalnızca Efrîn'in işgali, Rojava devriminin yenilgiye uğratılması ve Kürt soykırımı değil. O, bölgede yayılmacı, işgalci bir güç olmayı, pazarlarını genişletmeyi, petrol vanalarını ele geçirmeyi, Arap halkının efendisi olmayı hayal ediyor. Tehlike büyüktür, direniş de büyük olmak zorundadır.

Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri-FESK olarak, partimiz MLKP'nin Efrîn direnişini Türkiye ve Kuzey Kürdistan'a yayma çabalarının bir parçası olarak, 3 Şubat 2018'de, Bursa'da, Çevik Kuvvet Şube Müdürlüğü polislerine dönük bir bombalı eylem gerçekleştirdik. Patlamanın, biçimiyle, yeriyle ve zamanıyla, diktatörle ideolojik ve politik bütünleşme içindeki polis sürülerini hedeflediği ve böyle gerçekleştiği açıkça ortadayken, devlet temsilcilerinin "yayaların geçtiği köprü" yalanıyla gerçeği gizlemeye çalışmaları, çaresizliklerinin ve halkı aldatma çabalarının ürünüdür. Eylemi önemsiz göstermek için yaptıkları, "yoldan geçmekte olan bir polisin yaralandığı" açıklaması da durumu ortaya koymaktadır.

Eylemimizin düşmana verdirdiği kayıpları netleştiremediğimiz için gerçeğin tam bilgisini sunamıyoruz.

Yelizlerin, Şirinlerin yükselttiği kızıl bayrağı dalgalandırmayı, Efrîn direnişiyile kol kola yürümeyi, direnişin Türkiye ve Kuzey Kürdistan'a yayılması mücadelesinin bir parçası olmayı sürdürüceğiz.

Türk, Kürt halklarımızdan, Arap, Çerkes, Abhaz, Gürcü, Laz, Ermeni, Süryani, Boşnak, Ermeni, Rum ve Roman ulusal topluluklarından fakirleri ve ezilenleri Efrîn'e yönelik işgale ve soykırımcı saldırıya karşı mücadeleye katılmaya, insanlık onurunu ve halkların kardeşliğini yükseltmeye, faşizmin ve soykırımcılığın utancına ortak olmamaya çağırıyoruz.

Efrîn kazanacak. Bölge halkları kazanacak. Kadınlar, yoksullar, ezilenler kazanacak.

Yaşasın Efrîn Direnişi!

Şan Olsun Efrîn Direnişini Dünyanın Dörtbir Yanına Yayan İşçilere, Kadınlara, Gençlere, Aydın Ve Sanatçılara!

6 Şubat 2018

Fakirlerin Ve Ezilenlerin Silahlı Kuvvetleri

FESK

Açıklama
Yıl: 2018
No: 2

Efrîn Direnişiyile Dayanışmayı Dört Bir Yana Yayalım! Direnişi Newroz Alanlarına Taşıyalım!

İşçiler, Kadınlar, Gençler, Kent ve Köy Emekçileri, Aydınlar!

Yalnızca Türkiye ve Kürdistan halklarının değil, tüm komşu halkların düşmanı olan faşist politik islamcı diktatör ve çetesi, suçlarına suç eklemeye devam ediyor. Boğazına kadar zulme, sömürüye, adaletsizliğe ve işkenceye batmış biçimde, ohale, orduya, polise, kontrgerillaya dayanarak ayakta durmaya çalışıyor. Soykırımcı, sömürgeci savaş yürüttüğü Efrîn'de tüm emekçi insanlığa karşı ağır suçlar işliyor.

Efrîn'de, Türkiye, Rusya, İran, Suriye ve ABD tek cephedir. AB, bu cephenin destekçisi ve suç ortağıdır. Bu, işgal cephesidir. Halkların özgürlüğünü boğma cephesidir. Rojava devrimini ve bölgesel devrimci gelişmeleri ezme cephesidir. Kadın özgürlüğünü yıkma cephesidir.

Efrîn'de, özgürlük ve onur bayrağını yükselten, Kürt ve Arap halkları, Türkmen, Çerkes, Süryani ulusal toplulukları, Sünni, Nusayri ve Alevi, Hristiyan inancından emekçiler, yoksullar tek cephedir. Bu, halkların özgürlük, eşitlik ve onur cephesidir. Kadın özgürlüğü cephesidir. Rojava devrimini savunma cephesidir. Bölgesel devrimci gelişmeleri güçlendirme ve yayma cephesidir.

Saflaşma berraktır. Dünyanın neresinde olunursa olunsun, iki cepheden birinde yer almak, iki cepheden birini güçlendirmek, iki cepheden birinin kazanması için mücadele etmek dışında bir seçenek yoktur. Bu somut durumda geriye kalan herşey yalandır, kendini aldatmadır, ikiye bölümlüktür. Tarih gerçeği böyle kaydediyor. Gelecek kuşaklar onu böyle okuyacaktır.

Özgürlükten Yoksunluğun Acısını Çeken Tüm Ezilenler, Yoksullar, Emekçiler!

Bombardıman uçakları ve kara bombardımanı araçları gibi çok büyük bir teknik avantaja, her tür zırhlı araç ve ağır silaha, yüzbinlerce asker ve subaya, sınırsız silah ve mühimmata sahip olmasına, birkaç cepheden saldırı imkanlarına ve kirliliğe savaş yöntemlerine karşın işgalci sömürgeci Türk burjuva ordusu iki aydır Efrîn direnişini kıramadı.

Partimiz, hem enternasyonalist, hem de Kürdistanlı kimliğiyle, ilk andan itibaren Efrîn direnişinin içindedir. Faşist sömürgeci Türk burjuva devletinin işgaline karşı, onur ve özgürlük bayrağınının yükseltildiği birleşik savaş siperlerindedir. Suphi Nejat'ın, Sibel'in, Sinan'ın, İvana'nın, Halil'in Destan'ın şahsında tüm Rojava ve Güney Suriye ölümsüzlerimizin devrimci anısı şimdi Efrîn'de ayaktadır. Sünni, Alevi, Nusayri inancından Türk, Kürt, Arap halklarının komünist kadın, erkek ve lgbti gerillaları ve dünyanın değişik ülkelerinden enternasyonalist yoldaşlar, savaş mevzilerinde güçlü bir feda ruhuyla çarpışmaktadır.

Bu çarpışmalarda bugüne değin üç yoldaşımızı şehit verdik. Boran Özgür (Ruhat Aşkara) yoldaş 27 Ocak'ta, Özgür Avaroni (Erdal Demirhan) ve Zeynel Seyid Rıza (Sedat Akyüz) yoldaşlar 2 Mart'ta ölümsüzleştiler. Savaş sürüyor. Bayrakları yiğit Efrîn halkının, Efrîn direnişinin kadın ve erkek öncü savaşçılarının ellerinde. Bayrakları dörtbir yandaki komünistlerin ellerinde. İdealleri uğruna mücadeleyi yükselterek anılarına bağlı kalacak, onlara layık olacağız. Aynı biçimde, 24 Şubat'ta, Enternasyonal Özgürlük Taburu saflarında ölümsüzleşen İzlandalı Haukur Hilmarsson yoldaşın aziz anısına enternasyonalist pratiğimizi güçlendirerek cevap olacağımıza söz veriyoruz.

Türk, Kürt, Arap halklarından işçiler ve ezilenler başta olmak üzere, dünya işçi sınıfını ve ezilenleri Efrîn direnişiyile dayanışmayı yaymaya, güçlendirmeye ve çeşitlendirmeye; Türkiye ve Kürdistan halklarını Efrîn direnişini Newroz alanlarına taşımaya çağırıyoruz.

Yaşasın Efrîn Direnişi!

Erdal, Sedat Ve Ruhat Yoldaşların Feda Ruhunu Yükselteceğiz!

Şan Olsun Yolumuzu Aydınlatan Enternasyonal Devrimci Savaşçılara, Şan Olsun

Haukur Hilmarsson'a!

Bijî Newroz Bijî Azadi!

10 Mart 2018

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama
Yıl: 2018
No: 3

İşçi Sınıfı, Kadınlar, Gençler Ve Emekçi Halklarımız Önünde TKP/ML Güçlerine Çağrı!

Bilindiği üzere, TKP/ML'de, bazı görüş ayrılıkları ve pratik tutumlar etrafındaki tartışmalar bir bölünme ilanı ile sonlandırıldı. Partimiz, başından itibaren önlenemez olduğuna inandığı bu bölünmenin engellenmesi çabası içinde oldu. Bu konudaki düşüncelerini görüşmeler yoluyla, iki kesim biçiminde saflaşan devrimci yoldaşlarımıza sundu. Durumun bir ayrılığa dönüşmesini engellemek için, saflaşan kesimlerin, ortaya çıkacak iradeye uyacaklarını önceden açıkladıkları, TKP/ML hukuğuna uygun bir kolektif çözüm platformunun esas alınmasını önerdi. Ne yazık ki, böylesi çabalar bölünme isteğinin önüne geçmeye yetmedi.

Ayrılığı isteyen ve önlenemez olduğu tezinde ısrarlı her iki kesim, ayrılık sonrası ortaya çıkabilecek sorunları yönetme konusunda da bir sol duyu içinde olmadı. Bir anlaşma yapma yolu aramadılar. Uygun gördükleri devrimci parti ve grupların bir kolektif çözüm platformu oluşturması veya başkaca bir seçenek üzerinde durmadılar.

Bugün, faşist devletin "çözüm" araçlarına başvurmakla, bu kabul edilemez tutum karşısında, güç ve imkanları riske eden açıklamalar yapma, faşist rejimin fırsata dönüştüreceği yeni sorunlara yol açacak yöntemlere saplanma noktasına sürüklenilmiş durumda. Kimin payının ne kadar olduğu tartışması saklı kaymak kaydıyla, oluşturulan akıntının tarafları bir bütün olarak çok tehlikeli bir girdaba doğru çektiği bir eşikte, devrimci yoldaşlık hukuğuna dayanarak TKP/ML'nin ayrılığı tercih eden her iki kesimini,

1) Bu sürüklenişe; hem ideolojik, hem de örgütsel faturaları çok ağır olacak bu yanlış tutumlara son vermeye, uygun gördükleri devrimci parti ve örgütlerin oluşturacağı bir devrimci adalet-devrimci yasallık platformu yoluyla belirli sorunları çözmeye,

2) Faşist devletin "çözüm" araçlarına başvuru yanlısından derhal vazgeçmeye,

3) Güç ve imkanları riske eden açıklamalar yapmamaya, sorunları derinleştirmemeye,

4) TKP/ML'nin kadrolarını ve olanaklarını deşifre eden, örgütsel güvenliğini darbeleyen, insanların ölüm pahasına sakladıkları sırları ortalığa saçan dedikodulara, propagandalara yasak koymaya, bunlara uymayanları saflarından kovmaya davet ediyoruz.

5) Diğer düşünce, eleştiri ve önerilerimizi, aynı ad ve amblemleri kullanmayı sürdüren her iki kesime, devrimci gizlilik ve devrimci yoldaşlık hukuku içinde iletmeye devam edeceğiz.

İdeolojik Değerleri Bir Yana Bırakan "Çözüm" Yöntemlerine Hayır!

Yaşasın Devrim!

30 Temmuz 2018

MLKP Merkez Komitesi

Açıklama
Yıl: 2018
No: 4

Rıza Örük Hakkında Halklarımıza Açıklama

Dersim alanında mücadele yürüten Kürdistan Kır Birliği'mizin "düşmanla işbirliği yapmak" gerekçesiyle Rıza Örük'ü cezalandırdığı haberi, geçtiğimiz yıl Eylül sonunda basında yer almıştı. Parti önderliğimiz, konuyla ilgili rapor almak için harcadığı çabaları kış üslenmesi süreci nedeniyle sonuca ulaştıramamış, o aşamada Rıza Örük'e ve cezalandırmaya dair söyleyebileceklerini 27 Kasım 2017 tarihli açıklamayla duyurmuştu.

Kürdistan Kır Birliği'mizden rapor alınması dahil, eksiksiz bilgilendirme için yapılabilecekleri yaptıktan sonra, partimiz konuyla ilgili verileri değerlendirip soruşturmayı tamamlamıştır.

Bazı Bilgiler

1) Cezalandırma kararı Kürdistan Kır Birliği Komutanlığı tarafından verilmiştir. Dolayısıyla sorumluluk partimize aittir.

2) Eylül 2017 sonlarında basında çıkan duyuru metni Kürdistan Kır Birliği Komutanlığı tarafından yazılmamıştır. Birlik Komutanlığı 2018 yazına değin bu duyurudan haberdar olmamıştır. Üslubundan da görülecektir ki, söz konusu duyuru metni, cezalandırma haberini basına ulaştıran devrimci yoldaşlarımızca hazırlanmıştır.

3) Kürdistan Kır Birliği Komutanlığımızın Rıza Örük'e yönelttiği tek suçlama bir aşamadan itibaren düşmanla işbirliği yaptığıdır. Duyuruda yer alan öteki suçlamalar partimizin herhangi bir örgütüne ait değildir.

4) Kürdistan Kır Birliği'mizin Rıza Örük'e yönelik suçlamasına ve kararına yol açan gelişmelerin önemlileri şunlardır:

a) Hem bazı ilişkiler, hem güvenilir dostlar ve savaş yoldaşları tarafından 2017 içinde Rıza Örük'ün güvenilmezliğine yönelik Kürdistan Kır Birliği'ne yapılan uyarılar.

b) Rıza Örük'le ilişkili olabileceği düşünülen bazı güvenlik sorunları.

c) Bölgede bir dönem TIKKO safalarında kaldıktan sonra, Kürdistan Kır Birliğimize katılan, ardından düşmana gidip itirafçılık düzenbazlığını kabul eden bir alçağın, TIKKO, FESK-Kürdistan Kır Birliği ve HBDH'yle ilişkili oldukları yalanlarıyla onlarca insanı düşman saldırısına maruz bırakırken, gerillamıza yardım ettiğini çok iyi bildiği Rıza Örük'ten hiç söz etmemiş görünmesi. Dolayısıyla Rıza Örük'ün gözaltına alınmaması.

d) Rıza Örük'le "son buluşma" olacağı söylenerek planlanan randevuda, buluşma yerinde, çatışma ve yaralanmayla aşılacak bir pusuya düşülmesi. Pusunun randevudan iki saat önce kurulduğu, Rıza Örük'ün o gün randevu bölgesine iki kez girip çıktığı bilgisinin edinilmesi.

5) Kürdistan Kır Birliği Komutanlığı son pusu gelişmesinden sonra, eldeki tüm verileri değerlendirmiş, Rıza Örük'ün düşmanla işbirliği yaptığı sonucuna ulaşmış ve Rıza Örük'e bir kısmı yukarıda açıklanan değişik konularda sorular sorularak durumun netleştirilmesine karar vermiştir.

6) Aynı dönemde Birlik Komutanlığımızın şehit düşmesi ve başkaca zorluklar, Rıza Örük'ün güvenli bir alana götürülüp sorgulanmasına engel olmuş, kararın uygulanması sonraki yıla bırakılmak istenmediğinden, gerilla için güvenli olmayan bir yerde ve koşullarda görüşme örgütlenmiştir.

Görüşmede, Rıza Örük'e, pusu ve bilgisi altındaki bir meselenin akıbeti sorulmuştur. "Hangi pusu, ne pususu" cevabı alınmış, ikinci kez aynı diyalog tekrar etmiş, üçüncü kez sorulduğunda Rıza Örük, pusu alanına hiç gitmediğini, randevu saatinden iki saat sonra (saat 16.00'da) köye geldiğini, o sırada çatışmanın çoktan bittiğini söylemiştir.

Sonra, bilgisi altındaki bir konu sorulmuş, Rıza Örük, konudan hiç haberi olmadığı cevabını vermiş.

iştir. Konu yeniden hatırlatılmış ve birden çok kez tekrar edilmiş, aynı cevap alınmıştır. O aşamada, konunun muhatabı bir gerilla, meselenin bizzat bulunduğu bir ortamda konuşulup kararlaştırıldığını Rıza Örük'e hatırlatmış, Rıza Örük o aşamada durumu kabul etmiş ve bir açıklama getirmeye çalışmıştır.

Bu diyaloglardan sonra, "bir süredir düşmanla işbirliği yaptığını düşünüyorduk, şimdi bu kesinleşti" denince Rıza Örük bir saldırı refleksi sergilemiş, cezalandırma kararı bu ortamda uygulanmıştır.

Kuşku Biriken Süreçte Merkezi Parti Tutumu

Rıza Örük'le ilgili söylentilerin yoğunlaştığı, fakat Kürdistan Kır Birliği Komutanlığının henüz açık bir suçlama geliştirmedeği, şu ya da bu yönde bir karar almadığı, Kürdistan Örgütü'ne bu konuda bir rapor yazmadığı bir dönemde, parti önderliği eldeki verilerden hareketle, Komutanlığa, 19 Eylül 2017 tarihli bir not iletmeye çalışmıştır. Bu notta, diğer şeyler bir yana, Rıza Örük'ün gözaltına alınmamasının otomatik olarak işbirlikçilik kanıtı sayılamayacağı, bunun düşmanın kimi planlarıyla bağlı bir tutum da olabileceği, değişik nedenlerle oluşan kuşku ve şüpheleri kesinleştirecek bir veriye sahip olmadığımızı fakat bir güven krizi de yaşandığına göre, yapılacak en doğru şeyin ilişkilerin fiilen kesilmesi olduğu bildirilmiştir. Yazık ki, bağ kurulamadığı için bu not Kürdistan Kır Birliği Komutanlığına ulaştırılamamıştır.

Rapor Ve Bilgiler Toplandıktan Sonra Ulaşılan Sonuç

1) Kimi durum ve olaylar, "düşmanla işbirliği" suçlamasına zemin oluşturmasına karşın, Rıza Örük'ün düşmanla işbirliği suçlamasıyla cezalandırılması kararı alınıp uygulanmasını gerektiren bir kesinlik taşımıyorlar. Kuşkusuz, işbirlikçiliğin yazılı bir kanıtı ancak devlet arşivinde bulunabilir. Verili koşullarda bir cezalandırmadan sonra böyle bir "kanıt" istemek elbette ciddiye alınamaz. Fakat birbirini bütünleyecek değişik kanıtlarla tablo açıklığa kavuşturulabilir.

Bu açıdan bakıldığında, düşmanın Rıza Örük'ü provokatif nedenlerle gözaltına almamış olması da tamamen mümkündür. Pusu meselesinde yalan söylemesi ve bir aşamada "hatırlamak" zorunda kaldığı bir konuda tutarsız yanıtlar vermesi korkunun sonucu da olabilir. Bunlar ve öteki konular ancak Rıza Örük'e sorulacak soruların verileriyle açıklığa kavuşturulabilirdi. Bunun için, zaman ve mekan baskısıyla hareket edilmeyecek koşullarda ideolojik değerlerimize uygun yöntemlere dayalı bir sorgulama yapma sorumluluğumuz vardı.

2) Rıza Örük'le bir saati bulmayan bir zaman dilimi içinde muhataplaşmanın yeterli sayılması, bir insanın hem yaşamını, hem de onurunu elinden alacak böyle bir suçlamaya uygun ciddiyette ve sorumlulukta bir tutum değildir.

3) Bu nedenlerle,

a) Rıza Örük hakkındaki, "düşmanla işbirliği yapmak" suçlamamızı geri çekiyoruz.

b) Rıza Örük'ü, güçlü ve zayıf yönleriyle, erdem ve zaaflarıyla emekçi sol saflardan bir emekçi köylü olarak kabul ediyoruz.

c) Rıza Örük'ün yaşamına mal olan telafi imkanı bulunmayan ağır hatadan ötürü başta ailesi olmak üzere, emekçi sol saflardaki işçi ve ezilenlerden özür diliyoruz.

d) Özgün koşullarda meydana gelen ve derin bir acı veren bu ağır hatadan yola çıkarak, parti örgütlerimizin böylesi konulardaki hak ve yetkileriyle ilgili kimi yeni kural düzenlemeleri yapılacağını duyuruyoruz.

25 Eylül 2018

MLKP Merkez Komitesi